ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420247514
Lietas arhīva Nr.A42-02049-16/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 25.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solvita Pujāte,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Konsultant" pārstāvim zvērinātam advokātam Viktoram Gargažinam un atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Konsultant" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2014.gada 5.februāra lēmuma Nr.22.7/L3878 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2012.gada 2.maija līdz 2013.gada 6.jūnijam veica pieteicējai SIA „Konsultant" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2010.gada oktobri – 2012.gada februāri un uzņēmuma ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2011.gadu.

Pārbaudes rezultātā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu nodaļas galvenās inspektores 2013.gada 6.jūnija lēmumu Nr.23.5/L-612 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus nomaksai valsts budžetā aprēķināts: PVN Ls 28 391,27, soda nauda Ls 8517,39 un nokavējuma nauda Ls 3566,72; UIN Ls 14 428 un soda nauda Ls 4328,4; samazināts nepamatoti palielinātais no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 2322,77 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 696,83.

Piemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus, aprēķinātā soda nauda pieteicējai noteikta Ls 6771,32 (PVN soda nauda Ls 4607,12 un UIN soda nauda Ls 2164,2) apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja VID ģenerāldirektorei.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.22.7/L3878 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums. Lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] VID neatzīst pieteicējas deklarētos darījumus ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry", jo šie darījumi faktiski nav notikuši, ir noformēti tikai dokumenti. Tādējādi pieteicējai ierobežotas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar minētajām komercsabiedrībām.

[2.2] SIA „Konsultant" zināja, ka iesaistās dokumentu noformēšanā par faktiski nenotikušiem darījumiem ar mērķi gūt fiskālās priekšrocības.

[2.3] Tā kā netika gūts apstiprinājums pieteicējas 2011.gadā deklarēto darījumu ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija", SIA „Motor Industry" faktiskajai esībai, samazināmas pieteicējas 2011.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās pārdotās produkcijas izmaksas par apstrīdēto darījumu vērtību.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Konsultant" pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējas deklarēti darījumi attiecas uz kustamas mantas iegūšanu savā īpašumā savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Kustamas mantas īpašuma tiesību pāreja var notikt to nereģistrējot Ceļu satiksmes drošības direkcijā (turpmāk – CSDD) un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā (turpmāk – VTUA), tātad trešajām personām nezinot par īpašuma tiesību pāreju.

[3.2] Ar lietā iegūtajiem pierādījumiem apstiprinās, ka pieteicējas darījumu partneri ir iegādājušies Vācijā transportlīdzekļus, darījumus apliecinoši dokumenti ir noformēti atbilstoši likuma prasībām, pieteicēja ir pārliecinājusies par darījumu partneru atbilstību likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" prasībām un ir pārliecinājusies par transportlīdzekļu ieguves tiesiskumu, tādēļ pieteicējai nebija nekāda pamata uzskatam, ka preces nepieder darījumu partneriem.

[3.3] Visi VID secinājumi ir izdarīti uz netiešu pierādījumu pamata, atzīstot, ka pieteicēja transportlīdzekļus nav iegādājusies no PVN deklarācijā norādītajiem darījumu partneriem. Tajā pašā laikā VID nav pierādījis, ka pieteicēja ir iegādājusies preces no citas un tieši no kuras personas. Tādējādi VID ir pārkāpis administratīvā akta pamatojuma pienākumu.

[3.4] Auditā ir izdarīta virkne pieteicējai nelabvēlīgu secinājumu, izvērtējot savstarpēji pretrunīgus pierādījumus un paskaidrojumus, nesniedzot pietiekamu skaidrojumu, kādēļ, lielāka ticamība tiek piešķirta vieniem vai otriem paskaidrojumiem.

[3.5] Pārsūdzētajā lēmumā VID ģenerāldirektore nav izvērtējusi pēc būtības pieteicējas izvirzītos argumentus un nav devusi tiem savu vērtējumu, tādējādi lieta pēc būtības atkārtoti nemaz nav izskatīta.

[4] VID (turpmāk arī atbildētājs) rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto, un lūdz tiesu to noraidīt. Papildus paskaidro, ka nav pamatoti pieteicējas argumenti, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir ierobežotas nepamatoti. Nav pietiekami tikai ar formālu likumā noteikto priekšnoteikumu ievērošanu, lai varētu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, jo atbilstoši PVN sistēmas jēgai, darījumiem ir jāatbilst patiesajiem faktiskajiem apstākļiem, precēm ir jābūt ar izsekojamu izcelsmi un dokumentiem ir jāsatur patiesa informācija par darījumu faktiskajiem apstākļiem. Pieteicēja ir deklarējusi priekšnodokli par darījumiem ar tādiem komersantiem, kuri nav bijuši reģistrēti kā transportlīdzekļu tirdzniecības komersanti. Tādējādi pieteicējai nebija tiesību pirkt preci no tādiem komersantiem, kuri nav likumā noteiktā kārtībā reģistrēti un nav saņēmuši attiecīgu atļauju nodarboties ar attiecīgo uzņēmējdarbības veidu. Noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka lieta augstākā iestādē nav izskatīta atkārtoti, jo tam par pamatu nevar būt nodokļu administrācijas un nodokļu maksātāja atšķirīgie viedokļi par faktisko apstākļu novērtējumu. Ar pārsūdzēto lēmumu sākotnējais lēmums ir atzīts par pareizu un pamatotu un visi audita pārbaudē izdarītie secinājumi ir atzīti par pamatotiem. Tādējādi, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, augstāka iestāde ir pievienojusies visiem sākotnējā lēmumā izdarītajiem secinājumiem un atzinusi, ka pieteicēja deklarēto darījumu attaisnojošos dokumentos ir iekļāvusi patiesībai neatbilstošas ziņas, nolūkā gūt fiskālas priekšrocības un zinot, ka tā iesaistās krāpnieciskās darbībās. Vienlaicīgi pieteicējas argumenti attiecas tikai uz faktisko apstākļu diametrāli pretēju novērtējumu, bet nekādi pierādījumi, kas būtu par pamatu apšaubīt VID izdarītos secinājumus, no pieteicējas puses nav iesniegti.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata. Papildus paskaidroja, ka konteineri ir kustama manta un faktiski izsekot šai mantai īpašuma tiesības nav iespējams, jo tā vienas dienas ietvaros var mainīt vairākus īpašniekus un, ņemot vērā, ka tā nav reģistrējama nekādos publiskos reģistros, attiecīgi šīs īpašuma tiesības izsekot nav iespējams. Pieteicēja ir paļāvusies uz to, ka tas ir zināms un pārbaudīts darījumu partneris, ka šie konteineri pastāv dabā. Šo apstākļu kopsakarā nav nekāda pamata apšaubīt, ka šie attiecīgie konteineri pieder SIA „Promotion and Production Group" un šis uzņēmums ir tiesīgs tos atsavināt pieteicējai. Par SIA „Promotion and Production Group" un citu darījumu partneru grāmatvedību pieteicēja atbildību nenes.

SIA „Logist" tika pārbaudīta, cik to prasa Latvijas tiesiskais regulējums. Uzņēmuma vadītājs /pers. B/ bija pazīstams ar pieteicējas amatpersonu /pers. C/. Traktors tika iegādāts no SIA „Logist", to ir apliecinājis iepriekšējais traktora īpašnieks /pers. D/. VTUA darbinieks ieteica /pers. C/ parakstīt iepirkuma aktu ar /pers. D/, tādā veidā reģistrējot īpašuma tiesības uz pieteicējas vārda, nevis sākumā uz SIA „Logist" un tad uz pieteicēju. Traktortehnika ir kustamā manta un īpašuma tiesības uz kustamo mantu nav atkarīgas no tās reģistrācijas fakta VTUA. Tas apstāklis, ka īpašumtiesības VTUA uzreiz tika reģistrētas no /pers. D/ uz pieteicēju, nekādā gadījumā neatceļ starp /pers. D/ un SIA „Logist" veikto darījumu un starp pieteicēju un SIA „Logist" noslēgto darījumu un attiecīgi nemaina īpašumtiesību pārreģistrācijas kārtību. Pārdodot šo traktoru pieteicējai, tas bija labā tehniskā stāvoklī, tāpēc tā cena bija lielāka par iegādes cenu. Līgums ar pieteicēju tika slēgts par konkrētu marku un modeļu kravas automašīnu nomu, līdz ar to VID arguments, kāpēc nomas līgumā netika pieminēti konkrētu automašīnu numuri, ir nepamatoti. Uzņēmuma grāmatvedība ir jāskata kopsakarā, līdz ar to VID ir jāiepazīstas ar visiem dokumentiem, kas attiecas uz šo darījumu. Scania 82M (valsts Nr.FF6034) tika pieņemta nomā un pieteicēja varēja paļauties, ka šī automašīna ir tehniskā kārtībā un var piedalīties ceļu satiksmē.

Pieteicējas un SIA „Būvnākotne" vadītāji ir personīgi pazīstami. SIA „Būvnākotne" ir apstiprinājusi būvdarbu veikšanas faktu. Šajā darījumā pieteicēja vairākkārt bija apturējusi naudas izmaksu SIA „Būvnākotne" nekvalitatīvi veiktu darbu dēļ. SIA „Būvnākotne" nesamaksātā summa bija Ls 14902, kas veidoja vairāk nekā pusi no darījuma summas par noteiktiem remontdarbiem. Darījums tika reāli slēgts, darbi tika reāli veikti, par to bija pārliecinājies arī VID, ierodoties darbu veikšanas vietā Kraujas ielā 6, Daugavpilī. Paskaidrojumus, ko sniedza pieteicējas vadītājs un SIA „Būvnākotne" vadītājs, VID ir vērtējis neobjektīvi un vienpusēji.

Pieteicēja nodarbojas ar auto biznesu, pieteicējai ir auto placis un ir attiecīga atļauja izrakstīt rēķinus-uzziņas automašīnu pārreģistrācijai. Izrakstot rēķinu-uzziņu, pieteicēja darbojās kā starpnieks un nopelna tikai par starpniecību. Taču no grāmatvedības viedokļa pieteicēja faktiski iegādājas šo transportlīdzekli no pārdevēja un tālāk pārdod to pircējam, jo šī nauda seko pieteicējai un pieteicēja vienā darījumā ir kā pircēja, bet otrā kā pārdevēja. Pieteicējai šie darījumi ir jādeklarē.

VID uzskata, ka SIA „Logist" nebija transportlīdzekļu īpašniece un nevarēja tos pārdot pieteicējai, strīdus automašīnas tika iegādātas Latvijā no SIA „Baķis". VID rīcībā nav tādas informācijas, kas dotu pamatu atzīt, ka automašīnas Vācijā tika iegādātas uz SIA „Baķis" vārda, vai ka šīs automašīnas Vācijā un Francijā nav nopirkusi SIA „Logist".

Par automašīnas iegādi no SIA „Ekspressija" nevajadzētu būt nekādām šaubām, jo automašīna Toyota RAV4 bija reģistrēta CSDD uz SIA „Ekspressija" vārda.

VID ir apšaubījis divu automašīnu MAN TGA iegādi no SIA „Motor Industry". Šīs automašīnas CSDD sākotnēji bija reģistrētas uz SIA „Baumat" vārda, pēc tam uz SIA „Motor Industry" vārda. Vēlāk šīs automašīnas iegādājās pieteicēja un pārdeva SIA „Alaleks". Konkrētajā gadījumā šī iegāde izpaudās tikai kā rēķina-uzziņas sagatavošana, proti, šajā darījumā pieteicēja piedalījās kā starpnieks un automašīnas nebija iegādājusies savām vajadzībām. No audita lietas materiāliem ir redzams, ka visas formalitātes Vācijā par šīm automašīnām bija kārtojis /pers. E/. /pers. E/, sniedzot paskaidrojumus VID, bija norādījis, ka šīs automašīnas bija atdzinis pēc pieteicējas lūguma, kaut gan pieteicēja par šo automašīnu iegādi un atgādāšanu neko nezināja. Pieteicēja tikai noformēja darījumu starp SIA „Alaleks" un SIA „Motor Industry".

Ir neloģiski apgalvot, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka piedalās nodokļu krāpšanas shēmā, bet neviens process par nodokļu krāpšanu saistībā ar pieteicējas slēgtajiem darījumiem nav uzsākts. Ja nav uzsākts neviens process, nevar apgalvot, ka šie darījumi ir nodokļu krāpšanas shēmas sastāvdaļa un ka pieteicēja ir piedalījies nodokļu krāpšanas shēmā. Tāpēc pie šādiem apstākļiem nevar apgalvot, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka piedalās nodokļu krāpšanas shēmā.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumam nepiekrita, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem.

Lietā tika nopratināti liecinieki /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. B/ un /pers. P/.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Izskatāmajā lietā izšķirams procesa dalībnieku strīds par to, vai VID ar pārsūdzēto lēmumu pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par tās deklarētajiem darījumiem ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry", kā arī vai pamatoti liedzis ar darījumiem ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry" saistīto izmaksu iekļaušanu pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumos (ražošanas izmaksās).

[8] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim*) 10.panta pirmās daļas 1.punkts paredzēja nodokļu maksātāju tiesības no budžetā maksājamās nodokļa summas kā priekšnodokli atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Administratīvo tiesu pastāvīgajā judikatūrā konsekventi atzīts, ka priekšnodokli var atskaitīt tikai par faktiski notikušiem darījumiem (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma Nr.SKA-53/2009 8.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 5.jūlija sprieduma Nr.SKA-491/2013 7.-11.punktu*).

Tātad, lai atzītu nodokļu maksātāja atskaitīšanas tiesības, primāri nepieciešams konstatēt darījuma faktisko esību.

Augstākā tiesa norādījusi, ka iestāde nevar liegt atskaitīt priekšnodokli, aprobežojoties vienīgi ar darījuma neesības konstatējumu. Ja iestāde konstatē, ka darījums faktiski nav noticis, tai ir jāpierāda, ka nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā *(sk., piemēram, Augstākās tiesas 2013.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-2/2013 10.punktu).* Vienlaikus vērā ņemams, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesība kā pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas sistēmas sastāvdaļa nav ierobežojama par darījumiem, ko nodokļa maksātājs pēc būtības veic savas saimnieciskās darbības ietvaros. Tas arī nozīmē, ka darījumu partnera ļaunprātīga rīcība vai krāpšana pievienotās vērtības nodokļa jomā nevar ietekmēt tās personas tiesības atskaitīt priekšnodokli, kura saņēmusi preci (vai pakalpojumu) un rīkojusies godprātīgi (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 11.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2014 8.punktu*).

Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas norādēm tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 Halifax 81.punktu*). Arī Augstākā tiesa ir atzinusi, ka darījuma noslēgšanas apstākļi (darījuma partnera un priekšmeta izvēle, dokumentu sastādīšana, pušu kontaktēšanās u.tml.) var būt pārbaudes objekts, lai vērtētu preces saņēmēja, slēdzot darījumus, mērķi, lomu un godprātību, tostarp informētību par pārdevēja darbības mērķiem. Šādu apstākļu novērtējums var būt izšķirošs tieši preces saņēmēja tiesību atzīšanā vai ierobežošanā (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 11.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2014 11.punktu*). Turklāt „zināja vai vajadzēja zināt par iesaisti nodokļa izkrāpšanā" ir faktu vērtējums, kas nav atsevišķi vēl jāpierāda. Ir jāpierāda paši fakti, uz kuru pamata ir izdarīts šāds vērtējums. Faktu pierādīšanai var izmantot arī netiešus pierādījumus, kas savā kopumā veido pārliecinošu pamatu slēdzienam par fakta pastāvēšanu (*sk. Augstākās tiesas 2016.gada 9.maijā sprieduma lietā Nr.SKA-974/2016 8.punktu*).

[9] Tiesa norāda, ka vērtējot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas pamatotību, pārbaudāms konkrētais deklarētais darījums. Turklāt pārbaudes ietvaros iegūstama un attiecīgi arī visaptveroši izvērtējama informācija gan par pieteicēju, gan par apstrīdēto darījumu partneri.

Pārsūdzētajā lēmumā VID atzinis, ka pieteicēja zināja, ka tā piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski neesošiem darījumiem, savukārt attiecībā uz preces un pakalpojumu esību no pārsūdzētā lēmuma neizriet, ka VID būtu apstrīdējis faktisko preces esību vai pakalpojuma sniegšanu dabā. Līdz ar to tiesai ir pamats secināt, ka lietā nav strīda par preces un pakalpojumu faktisko esību, bet ir strīds par to, vai tieši pavadzīmēs norādītais uzņēmums pieteicējai preci piegādājis un sniedzis pakalpojumu. Tādējādi VID jāpierāda, ka pavadzīmju izrakstītājs preci un pakalpojumus pieteicējai nav piegādājis, un pieteicēja zināja, vai tai vajadzēja zināt, ka tā iesaistās krāpnieciskās darbībās. VID pārsūdzētajā lēmumā pie secinājuma par nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu nonācis, kopsakarā novērtējot VID rīcībā esošu informāciju un papildus audita laikā noskaidrotos apstākļus.

VID pārbaudē ir konstatējis virkni apstākļu, kas ļauj apšaubīt pieteicējas deklarēto darījumu faktisko esību. Tādējādi tiesa turpmāk secīgi, vērtējot VID apstrīdētos pieteicējas deklarētos darījumus ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry", pārbaudīs atbildētāja secinājumu pamatotību.

[10] Darījumi ar SIA „Promotion and Production Group".

Pieteicēja ir atskaitījusi priekšnodokli:

1) Ls 246,4 saskaņā ar SIA „Promotion and Production Group" izsniegto 2011.gada 14.novembra pavadzīmi Nr.PPG 000151 (*lietas 2.sējuma 179.lapa*) par divu konteineru iegādi;

2) Ls 2960 apmērā saskaņā ar SIA „Promotion and Production Group" izsniegto 2011.gada 16.septembra pavadzīmi Nr.PPG 000107 par automašīnas VW Caddy iegādi (*lietas 2.sējuma 187.lapa*), 2011.gada 14.novembra pavadzīmi Nr.PPG 000150 par automašīnas Iveco 260-34 AH iegādi (*lietas 2.sējuma 182.lapa*) un 2011.gada 12.decembra pavadzīmi Nr.PPG 000167 par automašīnas VW 2KPKW iegādi (*lietas 2.sējuma 192.lapa*).

[10.1] VID attiecībā uz darījumiem par divu konteineru iegādi konstatējis sekojošo.

Pavadzīmē preču izsniegšanas vieta norādīta Graudu iela 2, Daugavpils, saņemšanas vieta - Kraujas iela 6, Daugavpils. Pārvadātājs un transportlīdzeklis nav norādīti. Preces izsniedzējs norādīts /pers. G/ (SIA „Promotion and Production Group" amatpersona no 2010.gada 14.decembra līdz 2012.gada 3.februārim).

/pers. G/ VID sniedzis paskaidrojumu, ka pārdeva pieteicējai divus konteinerus, kas bija domāti kravu pārvešanai, tie bija vienādi, slēgti konteineri, izmēri varēja būt 3m x 2m. Konteinerus no Rīgas uzņēmuma atveda pats piegādātājs ar automašīnu, izkrāva ar manipulatoru Graudu ielā 2, Daugavpilī. Transportlīdzekli, autovadītāja vārdu, uzvārdu /pers. G/ nosaukt nevarēja, bet pats ir piedalījies konteineru saņemšanā. Tālāk pieteicēja konteinerus aizveda ar savu transportu (*lietas 2.sējuma 165.-167.lapa*).

Izvērtējot SIA „Promotion and Production Group" iespējas iegūt minēto preci, VID konstatēja, ka 2011.gada novembrī SIA „Promotion and Production Group" deklarēja iegādes darījumus ar SIA „Būvnākotne".

2012.gada 10.jūlijā SIA „Būvnākotne" veikta tematiskā pārbaude, kurā konstatēts, ka grāmatvedības uzskaitē ir reģistrēti SIA „Promotion and Production Group" pārdoti divi konteineri, kas saņemti 2011.gada 14.novembrī no SIA „Rever" (pavadzīme Nr.REV-P24). No pavadzīmes redzams, ka konteineru tilpums ir 400 un 500 litri. Pavadzīmē norādīts, ka preču izsniegšanas vieta ir Krustabaznīcas iela 12B, Rīga un preču saņemšanas vieta - Čiekuru iela 5B, Daugavpils.

Saskaņā ar SIA „Rever" pārstāvja /pers. R/ 2012.gada 23.februāra sniegto paskaidrojumu sabiedrība preces iepērk Krustabaznīcas ielā 12B, Rīgā un galvenie piegādātāji ir SIA „Triolets" un SIA „Grua", preču piegādi pamatā nodrošināja to pircēji.

Pārbaudot informāciju, konstatēts, ka 2011.gada novembra PVN deklarācijā SIA „Rever" deklarējusi darījumus ar SIA „Daugavieši" un SIA „Triolets". No SIA „Daugavieši" saņemta informācija, ka tā nav piegādājusi SIA „Rever" konteinerus, bet SIA „Triolets" norādīja, ka SIA „Rever" nav tās darījumu partneris.

2013.gada 21.maijā pieteicējas pārstāvis /pers. C/ paskaidrojis, ka konteinerus pieteicēja ar savu transportu neveda, bet tos, iespējams, piegādāja kopā ar automašīnu, kuru iegādājās no SIA „Promotion and Production Group". Apsekošanā uz vietas /pers. C/ uzrādīja būvgružu konteinerus ar tilpumu 4-5 m^3 pelēcīgi zaļganā krāsā (*lietas 1.sējuma 166.-167.lapa*). Auditā konstatēts, ka pieteicēja 2011.gada 14.novembrī

iegādājās no SIA „Promotion and Production Group" automašīnu Iveco 260-34, šo automašīnu pieteicējai piegādājis /pers. L/ uz pilnvaras pamata.

/pers. L/ paskaidrojumos norādīts, ka viņu atdzīt automašīnu uz Latviju palūdza Ainārs (uzvārds, iespējams, ir Teivāns). Automašīnu Latvijā nodeva pieteicējas pārstāvim /pers. C/. Ar automašīnu preces neveda. Personu vārdā /pers. G/ nezina, bet SIA „Promotion and Production Group" viņam neko neizsaka (*lietas 1.sējuma 142.-143.lapa*).

Atkārtotos paskaidrojumos /pers. G/ paskaidrojis, ka pieteicējai pārdotie konteineri bija slēgti, varētu būt bordo krāsā, vienā reisā nevarēja pārvest divus konteinerus. /pers. G/ preču paraugu izdrukās (*lietas 2.sējuma 171.lapa*) norādīja, kādi izskatījās pieteicējai pārdotie konteineri (līdzīgi pēdējiem diviem) (*lietas 2.sējuma 169.-170.lapa*).

[10.2] VID attiecībā uz darījumiem par transportlīdzekļu iegādi konstatējis sekojošo.

/pers. G/ sniedza paskaidrojumus, ka automašīnas pasūtīja pieteicēja, tās netika izmantotas SIA „Promotion and Production Group" saimnieciskajā darbībā. Pieteicējai pārdotās automašīnas SIA „Promotion and Production Group" iegādājās Rīgā izsolē, taču uzņēmuma nosaukumu neatceras, adresi un uzņēmuma pārstāvi nosaukt nevar. /pers. G/ informēja, ka automašīnu Iveco 260-34 AH no Rīgas atdzina tā uzņēmuma darbinieks, savukārt vieglās automašīnas - viņš pats un viņa paziņa, kura vārdu, uzvārdu nosaukt nevēlas. Automašīnas tika atdzītas uz Graudu ielu 2, Daugavpilī, no kurienes pieteicēja tās pārdzina uz Kraujas ielu.

Atbilstoši CSDD datiem automašīna Iveco 260-34 AH 2011.gada 14.novembrī reģistrēta pieteicējas īpašumā. Iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, papildus iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Wegmann Brunnenbciu GmbH,* u n kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 14.novembra rēķins-uzziņa.

No Vācijas nodokļu administrācijas saņemta informācija, ka *Wegmann Brunnenbau GmbH* automašīnu Iveco 260-34 AH 2011.gada 1.aprīlī pārdeva Vācijas personai */pers. AC/,* savukārt */pers. AC/* 2011.gada 7.novembrī automašīnu Iveco 260-34 AH pārdeva SIA „Promotion and Production Group", atbildei pievienots */pers. AC/* 2011.gada 7.novembra rēķins, kas izrakstīts SIA „Promotion and Production Group", /pers. G/ 2011.gada 7.novembrī izdota pilnvara /pers. L/.

/pers. L/ 2013.gada 23.maijā VID sniedzis paskaidrojumu, ka automašīnu Iveco 260-34 AH saņēma no Vācijas uzņēmuma. Mašīnu atdzīt uz Latviju lūdza persona vārdā Ainārs, uzvārds varētu būt Teivāns. Darījumā ar Vācijas uzņēmumu klāt bija Ainārs, automašīnu Latvijā nodeva /pers. C/, /pers. G/ nepazīst, uzņēmuma SIA „Promotion and Production Group" nosaukums neko neizsaka.

2011.gada novembrī SIA „Promotion and Production Group" deklarēts viens darba ņēmējs - /pers. G/, kurš savā paskaidrojumā nav norādījis, ka 2011.gada novembrī būtu pilnvarojis /pers. P/ veikt darījumus SIA „Promotion and Production Group" vārdā.

Automašīnu VW Caddy pieteicēja 2011.gada 20.septembrī pārdeva SIA „Rumba centrs". 2011.gada 7.oktobrī automašīna reģistrēta SIA „Rumba centrs" īpašumā, iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts Vācija, iegādes valsts - Latvija, papildus iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *K+L Elektrotechnik GmbH*, kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegta pieteicējas 2011.gada 6.oktobra izdots rēķins-uzziņa.

Vācijas nodokļu administrācija 2012.gada 5.septembrī sniedza informāciju, ka *K+L Elektrotechnik GmbH* automašīnu *VW Caddy* 2010.gada 3.novembrī pārdeva Vācijas personai */pers. AD/,* kura savukārt to 2011.gada 14.septembrī pārdeva Latvijas uzņēmumam SIA „Promotion and Production Group", atbildei pievienots */pers. AD/* 2011.gada 14.septembrī izrakstīts rēķins SIA „Promotion and Production Group", /pers. G/ 2011.gada 15.septembra izdota pilnvara */pers. AE/.*

SIA „Promotion and Production Group" reģistrācijas dokumenti 2011.gada 14.septembrī nosūtīti uz Vāciju no pieteicējas faksa, automašīnas pārdevējs Vācijas nodokļu administrācijai iesniedza lapu ar pircēja rekvizītiem, kurā kā uzņēmuma nosaukums norādīts SIA „Promotion and Production Group", bet faksa numurs pieder pieteicējai.

Automašīnas VW 2KPKW pirmā reģistrācija CSDD veikta uz SIA „Omega holding" vārda. Atbilstoši 2011.gada 13.decembra pavadzīmei, pieteicēja minēto automašīnu pārdeva SIA „Omega holding". Saskaņā ar CSDD datiem, 2011.gada 16.decembrī reģistrējot automašīnu SIA „Omega holding" īpašumā, iesniegumā norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Frenzel-Bau GmbH&Co*, kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 16.decembra rēķins-uzziņa.

Vācijas nodokļu administrācija sniedza informāciju, ka automašīna VW2KPKW nepiederēja *Frenzel-Bau GmbH&Co,* bet bija līzingā un 2009.gada 28.maijā nodota atpakaļ līzinga devējam, 2009.gada 2.jūnijā *Paul Dobbratz GmbH* automašīnu pārdeva *Trekno Marketing GmbH,* savukārt *Trekno Marketing GmbH* 2011.gada 8.decembrī izrakstīja rēķinu par automašīnas pārdošanu SIA „Promotion and Production Group".

Vācijas nodokļu administrācijas atbildei pievienots *Paul Dobbratz GmbH* 2009.gada 2.jūnija rēķins, *Trekno Marketing GmbH* 2011.gada 8.decembra rēķins, /pers. G/ 2011.gada 8.decembra izdota pilnvara */pers. AE/.*

[10.3] Tiesas sēdē tika nopratināta SIA „Promotion and Production Group" amatpersona /pers. G/, kurš liecināja, ka SIA „Konsultant" bija nepieciešamas automašīnas ar konteineriem, viņš tās sameklēja, sazinājās ar pieteicēju un piegādāja. Konteinerus un automašīnas sameklēja un iegādājās Vācijā. Konteineru izmēri bija apmēram 3m x 1,5m. Apstiprināja, ka piegādāja tādus konteinerus, kādi redzami lietas 3.sējuma 102.lapā. Ir pazīstams ar SIA „Konsultant" vadītāju /pers. C/. SIA „Konsultant" piegādāja automašīnu Iveco ar manipulatoru, ar kuru var pārvadāt konteinerus, pikapu VW Caddy un, iespējams, bija vēl kāda automašīna. Vārds, uzvārds /pers. P/ ir dzirdēts, bet par sadarbību neatceras. Ir izmantojis SIA „Konsultant" faksu dokumentu nosūtīšanai darījumā par kravas automašīnas Iveco piegādi. Konteineri bija bāli zaļā krāsā. Konteineri tika piegādāti kopā ar automašīnu Iveco uz adresi /adrese A/, uz SIA „Konsultant" stāvlaukumu. Pieteicējai konteinerus piegādāja SIA „Promotion and Production Group". Priekš SIA „Konsultant" izsolēs automašīnas nav iegādājies.

/pers. L/ liecināja, ka vienu reizi kā fiziska persona pēc /pers. S/ lūguma no Vācijas uz Latviju nogādāju kravas automašīnu Iveco. Ar /pers. G/ ir pazīstami sen, /pers. P/ nepazīst. Automašīnu no Vācijas atdzina 2013. vai 2014.gadā. Neatceras, kādi bija dokumenti, lai saņemtu Vācijā automašīnu, atceras, ka iedeva tranzīta numurus. Nezina, priekš kāda uzņēmuma piegādāja šo mašīnu. Neatceras, vai bija pilnvara.

[10.4] Novērtējot liecinieku liecības kopsakarā ar pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, minēto liecinieku sniegtajiem paskaidrojumiem VID un pārbaudē konstatētajiem apstākļiem, tiesa negūst pārliecību par apstrīdēto darījumu faktisko esību. Tiesa secina, ka minēto personu paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi. Proti, sākotnēji SIA „Promotion and Production Group" amatpersona /pers. G/ paskaidroja, ka konteineri tika iegādāti Rīgā, ka piegādātājs uz Daugavpili tos atveda pats, tālāk konteinerus pieteicēja aizveda ar savu transportu. Vēlāk /pers. G/ VID paskaidroja, ka konteineri tika nopirkti Vācijā un piegādāti pa tiešo pieteicējai. Pieteicējas pārstāvis /pers. C/ VID paskaidroja, ka konteinerus ar savu transportu neveda, ka tos, iespējams atveda kopā ar automašīnu, ko iegādājās no SIA „Promotion and Production Group". Savukārt tiesas sēdē /pers. G/ liecināja, ka konteinerus priekš pieteicējas iegādājās un sameklēja Vācijā, ka tie tika atvesti ar automašīnu Iveco ar manipulatoru.

/pers. L/ VID paskaidroja, ka automašīna Iveco tika atdzīta no Vācijas un nodota pieteicējas amatpersonai /pers. C/, ka ar minēto automašīnu preces neveda, /pers. G/ nezina. Savukārt tiesas sēdē liecināja, ka /pers. G/ pazīst, ka atdzina automašīnu no Vācijas pēc /pers. S/ lūguma. Tāpat no

/pers. G/ sākotnējiem paskaidrojumiem izriet, ka konteineri ir bijuši lielizmēra būvgružu konteineri 35-40 m^3 (*lietas 2.sējuma 171.lapa*), bet apsekošanā pieteicējas teritorijā ir konstatēti mazizmēra būvgružu konteineri aptuveni 4-5 m^3 tilpumā, arī tiesas sēdē /pers. G/ liecināja, ka konteineri ir bijuši 3m x 1,5m (mazizmēra). Sākotnējos paskaidrojumos /pers. G/ skaidrojis, ka abus konteinerus nebija iespējams atvest vienlaicīgi, bet tiesas sēdē norādīja, ka konteineri tika atvesti kopā ar vienu automašīnu.

Tādējādi tiesa atzīt, ka ar liecinieku liecībām lietā nav novērstas pretrunas par konteineru iegādes apstākļiem. Pastāvot šādiem apstākļiem, VID pamatoti atzina, ka pieteicēja ir deklarējusi darījumu, kas faktiski nav noticis, jo darījumu ķēde SIA „Rever" – SIA „Būvnākotne" - SIA „Promotion and Production Group" - SIA „Konsultant" neapspriniās ar dokumentāriem pierādījumiem, bet komersantu sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi un nesniedz priekšstatu par darījuma patiesajiem apstākļiem. Turklāt no liecinieka /pers. G/ liecībām izriet, ka konteineri Vācijā tika iegādāti tieši priekš pieteicējas, proti, patiesā konteineru iepircēja ir pieteicēja.

Attiecībā uz automašīnu iegādi no SIA „Promotion and Production Group" tiesa konstatē, ka VID pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par apstrīdētajiem darījumiem, jo komersantu sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi un nesniedz priekšstatu par darījuma patiesajiem apstākļiem. No pārbaudē konstatētajiem apstākļiem un liecinieku liecībām tiesas sēdē kopumā secināms, ka Vācijā automašīnas ir iegādātas tieši priekš pieteicējas, proti, patiesā automašīnu iepircēja ir pieteicēja, ka ir piesaistīts starpnieks SIA „Promotion and Production Group", lai pircējs (pieteicēja) iegūtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, kādas piemēro preces iegādei iekšzemē.

Tiesa, novērtējot visus pierādījumus kopsakarā un savstarpējā saistībā, VID secinājumus par darījumu ar SIA „Promotion and Production Group" fiktivitāti un pieteicējas iesaistīšanos šajos darījumos, atzīst par pamatotiem, jo lietā konstatēto faktu kopums norāda, ka šo darījumu faktiskā jēga ir bijusi mākslīgas darījumu ķēdes izveidošana nolūkā iegūt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības un ka pieteicēja ir apzinājusies, ka šie darījumi ir bijuši fiktīvi jau to noslēgšanas brīdī.

[11] Darījumi ar SIA „Logist".

Pieteicēja ir atskaitījusi priekšnodokli:

1) Ls 1050 apmērā saskaņā ar SIA „Logist" izsniegto 2010.gada 29.novembra pavadzīmi Nr.LOG 105063 par pašgājēja iekrāvēja TO-30 iegādi (*lietas 2.sējuma 57.lapa*);

2) Ls 901,11 saskaņā ar SIA „Logist" izsniegto 2010.gada 30.novembra faktūra rēķinu Nr.07/11 (*lietas 2.sējuma 66.lapa*) par kravas transportlīdzekļu (Scania 82M, Iveco Magirus 170 23, Iveco 17 23, Iveco 170 23, Scania 82) nomu atbilstoši 2010.gada 1.septembra līgumam Nr.1 (*lietas 2.sējuma 67.-68.lapa*);

3) Ls 7246,75 apmērā, pamatojoties uz SIA „Logist" 2010.gada 29.oktobra pavadzīmi Nr.LOG 105062 par kravas automašīnas Iveco 190E iegādi (*lietas 2.sējuma 58.lapa*), 2010.gada 29.oktobra pavadzīmi Nr.LOG 105064 par autobusa Blue Bird GCS1611 iegādi (*lietas 2.sējuma 59.lapa*), 2010.gada 23.novembra pavadzīmi Nr.LOG 105065 par kravas automašīnas Mercedes Benz 814K iegādi (*lietas 2.sējuma 63.lapa*), 2010.gada 23.novembra pavadzīmi Nr.LOG 105066 par kravas automašīnas Mercedes Benz 615D iegādi (*lietas 2.sējuma 70.lapa*), 2011.gada 28.janvāra pavadzīmi Nr.LOG 105072 par auto pacēlāja Magirus-Deutz FM192D 13F iegādi (*lietas 2.sējuma 73.lapa*).

[11.1] VID attiecībā uz darījumu par pašgājēja iekrāvēja TO-30 iegādi konstatējis sekojošo.

2010.gada 29.oktobra pavadzīmē Nr.LOG 105063 iekrāvēja izsniegšanas vieta norādīta Cietokšņa iela 15-4, Daugavpils, saņemšanas vieta – Kraujas iela 6A, Daugavpils, pavadzīmē ir norāde, ka prece netiek transportēta, kā preces izsniedzēja norādīta SIA „Logist" pārstāve /pers. O/ (amatpersona no 2009.gada 25.jūnija līdz 2010.gada 7.decembrim) (*lietas 2.sējuma 57.lapa*).

/pers. O/ paskaidrojumā par darījuma apstākļiem norādīts, ka ar pieteicēju ir veikti vairāki transporta pirkšanas pārdošanas darījumi, darījumus atspoguļo pavadzīmes un rēķini, dokumenti ir reģistrēti grāmatvedībā (*lietas 2.sējuma 54.lapa*).

VTUA izziņā norādīts, ka pieteicēja iekrāvēju iegādājās no /pers. D/, ko apliecināja tehnikas 2010.gada 10.oktobra iegādes akts (*lietas 1.sējuma 159.lapa*). No pašgājēja iekrāvēja iepirkuma akta redzams, ka /pers. C/ un /pers. D/ noslēdza iepirkuma aktu par iekrāvēja iegādi, pirkuma summa Ls 422 (*lietas 1.sējuma 161.lapa*).

/pers. D/ 2012.gada 26.jūnija paskaidrojumos norādīts, ka iekrāvējs bija viņa īpašumā, bet netika izmantots, jo nebija tehniskās apskates un trūka dažu detaļu. Iekrāvēju 2010.gada vasarā, noformējot pieņemšanas-nodošanas aktu, /pers. D/ par Ls 422 pārdeva SIA „Logist", pārstāvja vārds bija Pjotrs, uzvārdu neatceras. Iekrāvēju aizveda pircējs, izmantojot platformu. /pers. D/ parakstīja iepirkuma aktu un izziņu par personīgā īpašuma pārdošanu. /pers. D/ norādīja, ka 2010.gada 10.oktobra iepirkuma aktā (*lietas 1.sējuma 161.lapa*) starp viņu un SIA „Konsultant" paraksts nav viņa, bet iesniedza VID 2010.gada 31.augusta iepirkuma aktu par iekrāvēja pārdošanu SIA „Logist" (*lietas 2.sējuma 111.lapa*).

SIA „Logist" 2011.gada 28.februārī izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar nesasniedzamību juridiskajā adresē. SIA „Logist" nav iesniegusi VID ziņas par naudas izmaksām /pers. D/, neieturot iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Nav gūts apstiprinājums tam, ka iekrāvējam ir veikts būtisks remonts, kādēļ tā vērtība ir palielinājusies no Ls 422 līdz Ls 5000. Pieteicēja iekrāvēju 2011.gada 3.maijā pārdevusi IK „MKD Trans" par Ls 1500 (*lietas 2.sējuma 115.lapa, 117.-118.lapa*) darba kārtībā (*lietas 2.sējuma 114.lapa*). Saskaņā ar VTUA sniegto informāciju iekrāvējam tehniskā apskate veikta 2010.gada 14.decembrī, tātad pārdošanas brīdī iekrāvējs bija tehniskā kārtībā. Pamatojoties uz šādu informāciju, auditā secināts, ka pieteicējas deklarētā darījuma vērtība neatbilst tirgus vērtībai un iekrāvēja tehniskajam stāvoklim.

[11.2] Attiecībā uz darījumiem par transportlīdzekļu nomu VID konstatējis sekojošo.

Kā apliecinājumu automašīnu (Scania 82M, Iveco Magirus 170 23, Iveco 17 23, Iveco 170 23 un Scania 82) izmantošanai uzņēmuma saimnieciskajā darbībā, pieteicēja iesniedza VID ceļazīmes Nr.48, Nr.49 un Nr.50 *(lietas 2.sējuma 86.-87., 93.lapa),* 2010.gada 30.novembra faktūrrēķinu Nr.157 SIA „Binders CBF" (*lietas 2.sējuma 75.lapa*).

No 2010.gada 1.septembra nomas līguma Nr.1 satura nav redzams, kādi transportlīdzekļi ir nodoti nomā, jo nav norādīti valsts reģistrācijas numuri vai šasijas numuri. Arī no faktūrrēķiniem Nr.07/11 un Nr.157 nav identificējami nomā nodotie transportlīdzekļi.

SIA „Logist" bijušās valdes locekles /pers. O/ paskaidrojumā par darījuma apstākļiem nav sniegta informācija par transportlīdzekļu nomu (*lietas 2.sējuma 54.lapa*). Saskaņā ar CSDD datiem SIA „Logist" īpašumā vai turējumā 2010.gada novembrī nav reģistrēti transportlīdzekļi, kas atbilst nomas līgumā minētajiem. SIA „Logist" nav uzrādījusi nekādus dokumentus, ka transportlīdzekļi tika nomāti vai bija tās lietošanā.

2013.gada 23.maijā /pers. C/ paskaidrojis, ka pieteicēja 2010.gada novembrī nomāja no SIA „Logist" transportlīdzekļus pakalpojumu sniegšanai SIA „Binders CBF". VID iesniegti SIA „Logist" izpildīto darbu pieņemšanas akti, kuros ir norādīti transportlīdzekļu valsts reģistrācijas numuri, un maršruta lapas.

Izvērtējot minēto dokumentu saturu, VID konstatēja, ka automašīna Scania 82M, valsts reģistrācijas Nr.P01284, saskaņā ar CSDD informāciju 2010.gada novembrī bija /pers. F/ īpašumā un IK „MKD Trans" turējumā.

IK „MKD Trans" 2013.gada 31.maija paskaidrojumā norādīts, ka 2010.gada novembrī kravas pašizgāzējs Scania 82M, valsts reģistrācijas Nr.P01284, saskaņā ar patapinājuma līgumu Nr.2 atradās tās lietošanā, kā arī tika iznomāts SIA „Binders CBF" (*lietas 2.sējuma 120.lapa*).

IK „MKD Trans" iesniedza 2010.gada 30.novembra rēķinu Nr.3 par automašīnas Scania, valsts reģistrācijas Nr.P01284 iznomāšanu SIA „Binders CBF", darba laika un tā izmantošanas intensitātes karti par 2010.gada novembri. No minētajiem dokumentiem redzams, ka minētā automašīna tika iznomāta SIA „Binders CBF" 2010.gada 8. un 9.novembrī 8 stundas katru dienu, dokumenti par šīs automašīnas iznomāšanu 2010.gada novembrī SIA „Logist" nav iesniegti.

No pieteicējas ceļazīmē Nr.48 norādītās informācijas izriet, ka automašīnu Scania 82M, valsts reģistrācijas Nr.P01284 2010.gada 8. un 9.novembrī izmantoja SIA „Konsultant", t.i., izmantoja tajos datumos, kad IK „MKD Trans" ar šo automašīnu sniedza pakalpojumus SIA „Binders CBF". Ceļazīmē Nr.48 norādītais transportlīdzekļa vadītājs /pers. J/ 2013.gada 31.maija paskaidrojumā norādījis, ka ir strādājis pie pieteicējas ar automašīnu Iveco (valsts numuru neatceras) un Scania P82H, kura bija viņa personīgais īpašums, bet ar automašīnu Scania 82M (valsts Nr.P01284) viņš nav strādājis (*lietas 2.sējuma 136.lapa*). Tādējādi nav gūts apstiprinājums automašīnas Scania 82M, valsts reģistrācijas Nr.P01284 nomai no SIA „Logist".

Automašīnai Scania 82, valsts reģistrācijas Nr.FF6034 saskaņā ar CSDD informāciju no 2010.gada 1.oktobra līdz 16.decembrim nebija tehniskās apskates, līdz ar to šī automašīna 2010.gada novembrī nevarēja tikt izmantota ceļu satiksmē.

2010.gada 30.novembra faktūrrēķinā Nr.157 (SIA „Binders CBF") nav norādīta pakalpojumu sniegšana ar automašīnu Scania 82 un Iveco 17 23. Līdz ar to secināms, ka 2010.gada novembrī SIA „Logist" nebija iznomājusi pieteicējai automašīnu Iveco 17 23, valsts reģistrācijas Nr.FH6031 pakalpojumu sniegšanai SIA „Binders CBF".

[11.3] Tiesas sēdē tika nopratinātas SIA „Logist" amatpersonas /pers. O/ un /pers. B/.

/pers. O/ liecināja, ja apstrīdētie darījumi ir atspoguļoti dokumentos, tad tie faktiski ir notikuši. Domā, ka SIA „Logist" bija darījumi ar SIA „Konsultant". Ir dokumenti, kas apstiprina, ka darījumi bijuši, bet nevar pateikt, kādi tieši darījumi bija. Ja ir tādi dokumenti par SIA „Logist" automašīnu pārdošanu pieteicējai, tad pārdeva. Visi transportlīdzekļi, kas piederēja SIA „Logist", bija reģistrēti CSDD. Personīgi nepazīst /pers. D/, bet tādu uzvārdu ir dzirdējusi, varbūt arī ir satikusi. /pers. B/ pazīst. Neatceras, vai piedāvāja /pers. B/ iegādāties autoiekrāvēju TO-30. Iespējams, ka SIA „Logist" nodarbojās ar transportlīdzekļu nomu, īsti neatceras. /pers. C/ pazīst. Apliecina, ka tie dokumenti, kurus parakstīja, satur patiesu informāciju par darījumiem un darījumi ir notikuši. SIA „Logist", iespējams, ir nomājusi transportlīdzekļus no trešajām personām, neatceras. Darījumos ar pieteicēju dokumentus sagatavoja pati, jo internetā ir pieejami dažādi paraugi. Neatceras, kam pārdeva iekrāvēju TO-30, dokumentos jābūt norādītam, kas ir saņēmējs. SIA „Logist" bija vairāki sadarbības partneri, nosaukumus neatceras. Nevar pateikt, kur SIA „Logist" iegādājās autoiekrāvēju, iespējams, no fiziskas personas vai no uzņēmuma, varbūt ārzemēs. Ja ir apliecinoši dokumenti, tad iekrāvējs tika pārdots /pers. B/.

/pers. B/ liecināja, ka iekrāvējs [TO-30], kuru pārdeva SIA „Konsultant", piederēja Irinai, uzvārdu neatceras. Iekrāvēju pieteicējai pārdeva kā fiziska persona, bet tas nekur uz viņa vārda nebija reģistrēts. Ar Irinu iepazīstināja Pāvels. Ar SIA „Logist" viņam nebija nekāda sakara. Iekrāvējam ar SIA „Logist" bija saistība. Domā, ka šī traktortehnika bija reģistrēta uz Irinas vārda. Iekrāvējs bija darba kārtībā, taču to arī remontēja, detaļas pirka Baltkrievijā, remontā ieguldīja, varbūt, 1500-2000 Ls. Vēlāk to pārdeva, apmēram, par 700 Ls dārgāk, bet konkrētu summu neatceras. Pirkšanas-pārdošanas darījumu noformēja oficiāli, pārdeva Pāvelam, uzvārdu neatceras. /pers. D/ personīgi nepazīst, bet ir ar viņu ticies vienā no tiesas sēdēm pāris gadus atpakaļ. Pirms iegādes iekrāvējs atradās /pers. D/ piederošajā teritorijā, tad ar /pers. D/ arī satikās. Nezina, kāda saistība /pers. D/ bija ar autoiekrāvēju. Pieminētā persona Irina ir tā pati, kas šodien kā lieciniece ir ieradusies uz tiesas sēdi. Naudu par autoiekrāvēju atdeva tam, kam tas piederēja. Piederēja, laikam, /pers. D/. Iekrāvēju remontēja Smilšu ielā 89, Daugavpilī, iekrāvējs uz šo adresi tika atvilkts ar trosi, tas nebija pilnīgā darba kārtībā. Ja nekļūdās, tad SIA „Logist" pieteicējai kādreiz iznomāja kaut kādu tehniku. SIA „Logist" piederēja trīs automašīnas, SIA „Logist" arī pati nomāja automašīnas. Pāvelam automašīnas pārdeva kā fiziska persona. Domā, ka pieminētais Pāvels nav /pers. C/, bija cits uzvārds. SIA „Logist" saimnieciskās darbības veids bija kravu pārvadājumi, automašīnu tirdzniecība nebija.

IK „MKD Trans" īpašnieks /pers. F/ liecināja, ka IK „MKD Trans" no pieteicējas iegādājās traktoru TO-30, pirkuma cenu neatceras. Traktora vizuālais izskats bija labs, bet tehniskais stāvoklis izrādījās slikts, jo vēlāk bija daudz jāremontē. Traktora remontā tika ieguldīti vairāki tūkstoši latu. Traktoram tika mainīts motors, remontēta ātrumkārba, tilti u.c. Traktors IK „MKD Trans" tika nogādāts pašgaitā, pa ceļam bija salūzis. Galvenais kritērijs bija, ka traktors atrodas Daugavpilī.

IK „MKD Trans" bija automašīna Scania 82M (valsts Nr.PO1284) 2010.gadā novembrī, iespējams, to izmantoja SIA „Binders CBF". SIA „Logist" ir dzirdēts, varbūt bija iznomājis tehniku. /pers. B/ nepazīst. 2010.gadā IK „MKD Trans" bija trīs vai četras tehnikas vienības. Šīs automašīnas bija patapinātas no viņa. Arī automašīna Scania 82M (valsts Nr.PO1284) piederēja viņam.

/pers. J/ liecināja, ka bija SIA „Konsultant" darbinieks 2009. vai 2010.gadā, strādāja par autovadītāju uz automašīnām Scania, Iveco. Strādāja Daugavpils novada robežās ceļu remontdarbos. Ceļu būves darbus veica citi celtniecības uzņēmumi, kuri no pieteicējas pasūtīja transportu. SIA „Binders CBF" bija viena no pasūtītājiem. Nezina vai visas automašīnas, ar kurām strādāja, piederēja pieteicējai. Noliedza, ka būtu strādājis ar automašīnu, kurai nav izieta tehniskā apskate. Uz automašīnas priekšējā stikla bija tehniskās apskates uzlīme.

/pers. I/ liecināja, ka SIA „Konsultant" strādāja par šoferi, sētnieku, atslēdznieku, veica dažādus darbus līdz 2011.gada beigām. Brauca ar dažādām automašīnām, gan vieglajām, gan kravas automašīnām. Uzņēmuma nosaukumu SIA „Binders CBF" ir dzirdējis, bet neatceras, vai tur vajadzēja strādāt. Viņam deva jau aizpildītas maršrutu lapas, iespējams, tās parakstīja. Strādāja tikai ar pieteicējai piederošajām automašīnām. Nestrādāja ar automašīnu, kurai nav izieta tehniskā apskate. Uz automašīnas loga bija tehniskās apskates uzlīme.

[11.4] Tiesa, novērtējot /pers. O/ liecības, secina, ka tās ir pārāk vispārīgas, lai atzītu par ticamu faktu par apstrīdēto darījumu faktisko esību. Proti, lieciniece nespēja sniegt ticamus paskaidrojumus par SIA „Logist" saimniecisko darbību, darbiniekiem, darījumu slēgšanas apstākļiem utt., tikai norādot, ja dokumentāri tas ir noformēts, tad darījums ir noticis.

Tiesa, novērtējot /pers. B/ liecības, secina, ka tās ir tik vispārīgas un pretrunīgas, ka tiesai neradās iespaids par liecinieka kompetenci vispārīgos uzņēmējdarbības jautājumos. Turklāt /pers. O/ un /pers. B/ liecības nav savstarpēji saskanīgas. Tiesa šādas liecības atzīst par apšaubāmām, jo liecinieki nespēja tiesai sniegt nekādu saprātīgu skaidrojumu par SIA „Logist" saimniecisko darbību, tādēļ tiesa uzskata, ka nav pamata atzīt darījumu faktisko esību, ka minētie apstākļi liecina tikai par dokumentu noformēšanu.

Par darījuma faktisko neesību liecina arī fakts, ka par pašgājēju iekrāvēju TO-30 ir sastādīti divi pēc satura atšķirīgi iepirkuma akti, proti, gan par iekrāvēja pārdošanu SIA „Logist", ar ko tiek pamatota tehnikas iegūšana SIA „Logist" īpašumā, gan arī iepirkuma akts ar pieteicēju, uz kura pamata traktortehnika ir reģistrēta reģistrā. Tiesas ieskatā lielāka ticamība ir piešķirama publiskajos reģistros iekļautajai informācijai. Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicēja zināja par sastādītajiem atšķirīgajiem aktiem un tai bija jāapzinās, ka grāmatvedības reģistros iekļautās ziņas ir pretrunīgas un neatbilst darījuma patiesajiem apstākļiem.

Tāpat tiesa atzīt par pamatotiem auditā izdarītos secinājumus, ka pieteicējas darījums ir apšaubāms arī no ekonomiskā viedokļa, proti, pieteicēja iegādājās iekrāvēju par Ls 5000, bet to pārdeva par Ls 1500, turklāt tehniskā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti atzina, ka pieteicēja ir deklarējusi darījumu, kas faktiski nav noticis, bet pieteicējas pārstāvim /pers. C/ un SIA „Logist" bijušajai amatpersonai /pers. O/ bija zināms par šāda darījuma fiktīvo raksturu.

Novērtējot pieteicējas deklarētos darījumus ar SIA „Logist" par transportlīdzekļu nomu pakalpojumu sniegšanai kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem un liecinieku tiesas sēdē sniegtajām liecībām, tiesa atzīst, ka VID pamatoti ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par minēto darījumu, jo pieteicējas deklarētie izdevumi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai ir fiktīvi, proti, pieteicējas iesniegtie dokumenti nesniedz skaidru priekšstatu par nomātajām automašīnām. Konkrētas automašīnas ir identificējamas darbu izpildē pakalpojumu sniegšanā SIA „Binders CBF", bet šie transportlīdzekļi nav izsekojami un nav identificējami darījumos ar SIA „Logist". Tā kā pieteicēja transportlīdzekļus nenomāja no SIA „Logist", pieteicēja ar tiem nevarēja sniegt pakalpojumu SIA „Binders CBF", turklāt no IK „MKD Trans" amatpersonas paskaidrojumiem VID izriet, ka automašīnas bija iznomātas SIA „Binders CBF" nevis pieteicējai.

Nav pamatots pieteicējas pārstāvja iebildums, ka pieteicēja varēja paļauties, ka, pieņemot automašīnu Scania 82M nomā, tā ir tehniskā kārtībā un var piedalīties ceļu satiksmē. Pieņemot transportlīdzekli nomā, tiesas ieskatā tieši pieteicējai bija jāpārliecinās par transportlīdzekļa tehnisko stāvokli, t.i., vai transportlīdzeklim ir izieta tehniskā apskate.

[11.5] Attiecībā uz darījumiem par transportlīdzekļu iegādi VID konstatējis sekojošo.

[11.5.1] Kravas automašīnu Iveco 190E SIA „Logist" Latvijā nebija reģistrējusi, bet to 2010.gada 1.novembrī reģistrēja SIA „Konsultant" (*lietas 2.sējuma 105.lapa*). Iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Francija, CSDD iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Francijā uz personu *Minet Vincent Sarl,* bet kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2010.gada 1.novembra rēķins-uzziņa (*lietas 2.sējuma 107.lapa*). No Francijas nodokļu administrācijas saņemta informācija, ka automašīna Iveco 190E SIA 2010.gada 22.jūlijā pārdota citai Francijas personai (*lietas 2.sējuma 105.lapa*).

SIA „Logist" nebija reģistrēta kā transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmums transportlīdzekļu tirdzniecības reģistrā un tai nav izsniegta tirdzniecības vietas reģistrācijās apliecība.

SIA „Logist" bijusī amatpersona /pers. O/ 2012.gada 22.jūnijā paskaidroja, ka transports tika pirkts Latvijā, taču, atbilstoši transportlīdzekļu tirdzniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām, SIA „Logist" nebija tiesīga pirkt Latvijā nereģistrētu automašīnu no Latvijas uzņēmuma, kurš nav reģistrējies kā transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmums.

2012.gada 21.jūnijā pieteicējas pārstāvis /pers. C/ sniedza skaidrojumu, ka no ārvalstīm ievestu transportlīdzekļu tirdzniecība veikta saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumiem Nr.876. Saskaņā ar šiem noteikumiem pārdevējs nodod tirdzniecībā transportlīdzekli un uzrāda nepieciešamos dokumentus (ārvalstu reģistrācijas dokumentu un īpašuma tiesības apliecinošu dokumentu), kas paliek pārdevēja grāmatvedībā.

[11.5.2] SIA „Logist" autobusu Blue Bird GCS1611 nebija reģistrējusi CSDD. Pieteicēja 2010.gada 29.oktobrī autobusu Blue Bird pārdeva SIA „Nanino", kas veica pirmo reģistrāciju CSDD (*lietas 2.sējuma 89.lapa*).

Iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai CSDD norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Butterbach Holger,* kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas izsniegts 2010.gada 29.oktobra rēķins-uzziņa.

No Vācijas nodokļu administrācijas sniegtās informācijas izriet, ka autobusa Blue Bird iepriekšējais īpašnieks *Butterbach Holger* nav atrodams un nav iespējams iegūt informāciju par transportlīdzekļa pārdošanu.

[11.5.3] Kravas automašīnu Mercedes Benz 814K SIA „Logist" Latvijā CSDD nebija reģistrējusi. Pieteicēja 2010.gada 22.decembrī kravas automašīnu pārdeva SIA „Latgales energobūve", kura arī veica tās pirmo reģistrāciju CSDD uz sava vārda.

Iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai CSDD norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Umwelttechnik Wasserbau GmbH,* kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 11.janvāra rēķins-uzziņa.

No Vācijas nodokļu administrācijas saņemta informācija, ka *Umwelttechnik Wasserbau GmbH* automašīnu Mercedes Benz 814K 2010.gada 3.novembrī pārdeva Vācijas personai *Nutzfahrzeuge&Baumaschinen M.Bauer,* kura transportlīdzekli tālāk pārdeva SIA „Baķis", atbildei pievienots 2010.gada 17.novembra rēķins Nr.100487, kas izrakstīts SIA „Baķis", kā arī /pers. V/ 2010.gada 17.novembra pilnvara /pers. T/.

[11.5.4] Kravas automašīnu Mercedes Benz 615D SIA „Logist" nebija reģistrējusi CSDD. Pieteicēja 2011.gada 1.februārī minēto automašīnu pārdeva SIA „Daugavpils energoceltnieks", kas veica tās pirmo reģistrāciju CSDD. Iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai CSDD norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Eugen Engert GmbH*, kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 3.februāra rēķins-uzziņa.

No Vācijas nodokļu administrācijas saņemta informācija, ka automašīnu Mercedes Benz 615D *Eugen Engert GmbH* pārdeva Vācijas personai */pers. AF/*, kurš savukārt to tālāk pārdeva SIA „Baķis", atbildei pievienots */pers. AF/* 2010.gada 18.novembra rēķins Nr.11/04, kas izrakstīts SIA „Baķis" un /pers. V/ 2010.gada 18.novembrī izdota pilnvara /pers. K/. Turklāt *Eugen Engert GmbH* sniedza informāciju Vācijas nodokļu administrācijai, ka transportlīdzekli 2010.gada 18.novembrī pieņēma un apmaksu skaidrā naudā apmaksāja /pers. K/.

[11.5.5] Auto pacēlāju Magirus-Deutz FM 192D 13F SIA „Logist" Latvijā nebija reģistrējusi, tā pirmā reģistrācija 2011.gada 9.februārī CSDD veikta uz pieteicējas vārda. Pieteicējas iesniegumā transportlīdzekļa reģistrācijai CSDD norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Der Gesunde Baum GmbH,* kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 9.februāra rēķins-uzziņa.

Vācijas nodokļu administrācija sniegusi informāciju, ka *Der Gesunde Baum GmbH* auto pacēlāju Magirus-Deutz FM 192D 13F 2011.gada 20.janvārī pārdeva SIA „Baķis", atbildei pievienots *Der Gesunde Baum GmbH* 2011.gada 20.janvāra rēķins, kas izrakstīts SIA „Baķis", /pers. V/ 2011.gada 20.janvārī izdota pilnvara /pers. T/. Bez tam Vācijas nodokļu administrācija norāda, ka nav skaidra /pers. V/ loma, paraksts pilnvarā acīmredzot nepieder /pers. V/, līgumā kā pircējs nav parakstījies ne /pers. V/, ne /pers. T/, t.i., kopumā nav pārliecības, ka Vācijas nodokļu maksātājs faktiski pārdeva transportlīdzekli SIA „Baķis".

Izvērtējot Vācijas nodokļu administrācijai *Der Gesunde Baum GmbH* iesniegtos dokumentus, konstatēts, ka /pers. V/ pases kopija un SIA „Baķis" reģistrācijas apliecība 2011.gada 14.janvārī sūtīta Vācijas uzņēmumam no SIA „Konsultant" faksa.

SIA „Baķis" pārstāvis /pers. V/ (pilnvaru termiņš no 2010.gada 23.jūlija līdz 2011.gada 21.aprīlim), paskaidrojumā VID norādījis, ka nevienu personu nav pilnvarojis rīkoties savā vārdā, SIA „Baķis" nebija reģistrēta transportlīdzekļu tirdzniecības vieta un nebija saņemta atļauja nodarboties ar transportlīdzekļu tirdzniecību. SIA „Baķis" veica transportlīdzekļu pārdošanu, pēc juridisku un fizisku personu pasūtījuma ieveda no Vācijas automašīnas un pārdeva. Darījumus ar SIA „Logist" 2010.gada novembrī, decembrī, 2011.gada janvārī, februārī /pers. V/ nav veicis. Iepazīstoties ar /pers. T/ un /pers. K/ izsniegtajām pilnvarām, /pers. V/ norādīja, ka uz pilnvarām nav viņa pašrocīgi veikts paraksts un /pers. T/ un /pers. K/ viņš nepazīst.

Savukārt 2012.gada 5.decembrī Finanšu policijas pārvaldei /pers. V/ sniedza paskaidrojumu, ka par SIA „Baķis" amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma, uzņēmumā saimniecisko darbību nav veicis. SIA „Baķis" saimniecisko darbību faktiski veica persona, pēc kuras lūguma /pers.

V/ kļuva par sabiedrības amatpersonu. /pers. V/ rīcībā nav bijuši SIA „Baķis" dokumenti, bankas kontu kalkulatori, zīmogs un citi uzņēmuma un bankas dokumenti. /pers. V/ nav zināms, kas noformēja darījumu dokumentus, darījumu dokumentus parakstīja pēc trešās personas norādījumiem, neiedziļinoties to saturā.

VID, izvērtējot /pers. V/ paskaidrojumus, secināja, ka SIA „Baķis" amatpersona /pers. V/ darījumus nav veicis un citām personām pilnvarojumus nav izsniedzis. Tas ļauj apstrīdēt SIA „Baķis" noformēto transportlīdzekļu iegādi no Vācijas nodokļu maksātājiem un to realizāciju SIA „Logist".

/pers. T/ savā paskaidrojumā norādīja, ka kravas automašīnu Mercedes Benz 814K un auto pacēlāju Magirus-Deutz FM 192D 13F Vācijā viņš saņēma nogādāšanai Latvijā, taču nevar identificēt personu, kura pilnvaroja no Vācijas uzņēmuma saņemt automašīnas nogādāšanai Latvijā, norādot, ka iespējams tas bija Aleksandrs, darījumā par automašīnu nogādāšanu Latvijā kontaktējās tikai ar Aināru. /pers. T/ automašīnu atstāja pie CSDD, nodeva personai vārdā Pjotrs vai Ainārs no SIA „Motor Industry". /pers. V/ un SIA „Baķis" viņam nav pazīstami.

/pers. K/ 2013.gada 16.maijā paskaidroja, ka automašīnu Mercedes Benz 615D Vācijā saņēma nogādāšanai Latvijā, uz Vāciju devās kopā ar /pers. C/ un pēc viņa lūguma atpakaļceļā atdzina no Vācijas automašīnu Mercedes Benz 615D. /pers. C/ Vācijā nodeva mašīnas dokumentus un atslēgas. Darījumu ar Vācijas uzņēmumu noformēja /pers. C/, kā arī automašīna Latvijā tika nodota P. Kraujas ielā, Daugavpilī. Norēķinus par automašīnu skaidrā naudā nav veicis.

[11.5.6] Tiesas sēdē /pers. K/ liecināja, ka pazīst SIA „Konsultant" īpašnieku /pers. C/. Bija ar /pers. C/ privātās darīšanās Vācijā. Kāds /pers. C/ piezvanīja un palūdza apskatīt kravas automašīnu Mercedes. Automašīnai bija bojāta labā puse, logs, durvis. Kad tika formēti tranzīta numuri, lai varētu atdzīt automašīnu, pilnvaru viņam izsniedza SIA „Logist". Automašīnu nogādāja uz SIA „Konsultant" stāvlaukumu Daugavpilī. SIA „Baķis" nav zināms. /pers. V/ nepazīst. Ar Vācijas uzņēmumu par automašīnas iegādi viņi ar /pers. C/ norēķinājās ar personīgajiem līdzekļiem. Tika maksāts skaidrā naudā, vairāki tūkstoši *euro*. Viņš /pers. C/ iedeva, varbūt, tūkstoti *euro*. Cik maksāja automašīna Mercedes Benz, neatceras.

Uzklausot liecinieka /pers. K/ liecības, tiesai nerodas šaubas, ka automašīnu Mersedes Vācijā iegādājās pieteicēja.

/pers. T/ un /pers. V/ liecības tiesā netika iegūtas.

[11.6] Apkopojot VID pārbaudē konstatēto kopsakarā ar tiesas izmeklēšanā iegūtajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka VID pamatoti apstrīdējis pieteicējas darījumus par transportlīdzekļu iegādi no SIA „Logist".

Augstākā tiesa citā līdzīgā lietā atzinusi, ka automašīnas kā darījuma priekšmeta reģistrācija CSDD uz pārdevēja vārda ir būtisks apstāklis, kas objektīvi norāda uz preces pāreju no konkrētās personas (pārdevēja) pieteicējai (pircējai), tātad uz darījuma faktu starp nodokļa rēķinā norādītām personām par tajā norādītu preci (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 27.februāra rīcības sēdes lēmuma Nr.SKA-326/2012 8.punktu*). Lai notiktu automašīnas iegādes darījums, automašīna ir fiziski nogādājama CSDD, kur tiek veikta numuru salīdzināšana, dokumentu pārbaude un izdarīts ieraksts par īpašnieka maiņu (*sk. Augstākās tiesas 2011.gada 27.maija sprieduma lietā Nr.SKA-224/2011 11.punktu*).

Tiesa konstatē, ka atbilstoši CSDD sniegtajai informācijai daļa transportlīdzekļu (Iveco 190E, Magirus-Deutz FM 192D 13F) pirmreizēji Latvijā tika reģistrēta uz pieteicējas vārda, pārējie transportlīdzekļi pirmreizēji Latvijā tika reģistrēti uz jaunā ieguvēja, kuram pieteicēja pārdeva transportlīdzekli, vārda. Proti, uz pieteicējas deklarētā darījumu partnera vārda strīdus transportlīdzekļi nav bijuši reģistrēti. Minētais apstāklis un apstāklis, ka SIA „Logist" amatpersona nespēja sniegt loģiskus un ticamus paskaidrojumus par sabiedrības faktisko darbību kopsakarā ar VID iegūto informāciju par SIA „Baķis" un /pers. V/ VID sniegtajiem paskaidrojumiem liecina, ka faktiskā transportlīdzekļu ārzemēs iepircēja bija pieteicēja, kas arī tālāk šos transportlīdzekļus realizēja. Lietā iesniegtie dokumenti nepierāda pieteicējas transportlīdzekļu īpašuma tiesību iegūšanu no SIA „Logist", savukārt darījuma partnera konkrēto darījumu apstiprinājums pats par sevi neizslēdz fiktīvi noformēta darījuma iespējamību, līdz ar to VID pamatoti ierobežoja pieteicējas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par minētajiem darījumiem.

Apkopojot minēto, tiesa nepieļauj iespēju, ka pieteicēja varētu būt iesaistījusies šādos darījumos aiz maldības un tamdēļ nezināt par apstrīdēto darījumu fiktīvo raksturu.

[12] Darījumi ar SIA „Būvnākotne".

Pieteicēja ir veikusi priekšnodokļa atskaitījumus Ls 5262,40 apmērā, pamatojoties uz SIA „Būvnākotne" vārdā izrakstīto 2011.gada 31.oktobra rēķinu Nr.BUVN-20R, 30.novembra rēķinu Nr.BUVN-25R un 30.decembra rēķinu Nr.BUVN-43R (*lietas 1.sējuma 205., 209., 213.lapa*) par celtniecības darbiem Kraujas iela 6, Daugavpilī saskaņā ar 2011.gada 7.oktobra līgumu Nr.40 (*lietas 1.sējuma 202.lapa*).

Līgums par būvdarbiem paredz nojumes metāla karkasa, betona grīdas ierīkošanu, laukuma izlīdzināšanu ar grants segumu, strādnieku sadzīves telpas ierīkošanu un apšuvumu ar caurspīdīgu šīferi.

[12.1] VID pārbaudē konstatējis sekojošo.

2013.gada 21.maija apsekošanas aktā secināts, ka Kraujas ielā 6, Daugavpilī atrodas pieteicējas īpašums (angārs). Pieteicējas pārstāvis skaidroja, ka SIA „Būvnākotne" 2011.gada oktobrī - novembrī veica angāra remonta darbus – no metāla apkārt angāram tika ierīkots karkass, lai varētu piestiprināt caurspīdīgas plastikāta loksnes, un angāra iekšpusē no metāla izveidots karkass iekšējām telpām, betons tika klāts angāra iekšpusē iekšējās telpās, angāra vidū ieklātas lietotas betona plāksnes (bruģis), starp angāru un ofisu laukums nobērts ar granti, uz apsekošanas brīdi grants vēl ir atlikumā. Strādnieku telpā grīda tika izlieta ar betonu un izveidots karkass. Angāra iekšpusē esošās telpas SIA „Būvnākotne" darbinieki apšuva ar metāla loksnēm, kuras bija atlikumā, darbus vadīja Igors, uzvārdu nezina, objektā strādāja vidēji 3-4 darbinieki. SIA „Būvnākotne" izmantoja remonta darbos savas iekārtas (blietes un Bobcat). No pieteicējas pamatlīdzekļiem tika izmantots pacēlājs. SIA „Būvnākotne" nav kvalitatīvi veikusi caurspīdīgo plastikas plākšņu un jumta savienojumu, jo ir palikušas šķirbas, arī grants līdz galam nav izlīdzināta.

SIA „Būvnākotne" bijušais valdes loceklis /pers. H/ (amatpersona no 2011.gada 19.jūlija līdz 2012.gada 9.jūlijam) paskaidrojis, ka SIA „Būvnākotne" Kraujas ielā 6, Daugavpilī (pieteicējai piederošā angārā) veica metināšanas darbus, angāra iekšpusē tika uzbūvētas divas nelielas telpas, visā angāra iekšpusē tika izlieta betona grīda, aiz angāra laukums tika nobērts ar šķembām un noliets ar betonu. Tāpat angāra sienām tika uzliktas plastikas plāksnes. Angāra grīdas izlīešanai cements tika maisīts ar parasto betona maisītāju, betonu līdzināja SIA „Būvnākotne" darbinieki ar rokām. SIA „Būvnākotne" darbus veica pašu spēkiem. Transportu materiālu piegādei uz objektu nodrošināja pieteicēja. Objektā tika nodarbināti septiņi SIA „Būvnākotne" darbinieki, uzvārdus neatceras. Darbus vadīja uzņēmuma darbinieks Aleksandrs, arī metinātājs bija SIA „Būvnākotne" darbinieks ar metināšanas sertifikātu. SIA „Būvnākotne" savu transportlīdzekļu un celtniecības tehnikas nebija (*lietas 1.sējuma 178.-179.lapa*).

SIA „Būvnākotne" bilancēs par 2010. un 2011.gadu nav deklarēti pamatlīdzekļi un krājumi, komersantam nav reģistrēta tehnika un transportlīdzekļi, kas liecina par uzņēmuma materiāltehniskās bāzes neesību nolīgto darbu izpildei. VID iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī" par 2011.gada oktobri - decembri deklarēti 20 darba ņēmēji, t.sk. SIA „Būvnākotne" pārstāvis /pers. H/.

VID pieprasīja informāciju visiem SIA „Būvnākotne" deklarētajiem darbiniekiem, paskaidrojumi saņemti tikai no trim. Paskaidrojumos norādīts, ka šie darbinieki darbus Kraujas ielā 6, Daugavpilī nav veikuši, bet viens no darbiniekiem (darba drošības instruktors) norādīja, ka SIA „Būvnākotne" veica remontdarbus – angārā darbinieki skrūvēja metāla konstrukcijas, angāra sānus noklāja ar caurspīdīgām plāksnēm, angāra iekšpusē

līdzināja granti pirms ķieģeļu likšanas, metāla konstrukcijas skrūvēja angāra iekšpusē, taču nevarēja paskaidrot par izmantoto tehniku un darbinieku skaitu, metinātāju (*lietas 1.sējuma 187.-189., 191.-192 .lapa*).

Bilancē uz 2011.gada 1.janvāri SIA „Būvnākotne" neuzrādīja apgrozāmos līdzekļus, izejvielas un materiālus.

2011.gada PVN deklarācijās SIA „Būvnākotne" kā darījumu partnerus norāda SIA „Rever" un SIA „Baumat". No tematiskās pārbaudes materiāliem izriet, ka SIA „Būvnākotne" grāmatvedības reģistros reģistrētās SIA „Rever" pavadzīmes neatbilst pieteicējai veikto būvdarbu raksturam. Savukārt SIA „Baumat" amatpersona /pers. U/ 2012.gada 5.decembrī Finanšu policijai sniedzis paskaidrojumu, ka par sabiedrības amatpersonu kļuvis pēc trešo personu lūguma, uzņēmumā saimniecisko darbību neveica un pie viņa neatradās uzņēmuma grāmatvedības dokumenti un zīmogs, viņš nezina, kādā uzņēmējdarbības sfērā darbojas SIA „Baumat".

Pamatojoties uz šādiem apstākļiem, VID apšaubīja deklarēto darījumu faktisko esību un atteica pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības Ls 5262,4 apmērā darījumos ar SIA „Būvnākotne".

[12.2] Tiesas sēdē tika nopratināta SIA „Būvnākotne" amatpersona /pers. H/, kurš liecināja, ka SIA „Būvnākotne" veica apdares darbus SIA „Konsultant" objektā Daugavpilī, pie CSDD. Nojumi pārbūvēja par angāru. Starp SIA „Būvnākotne" un pieteicēju bija noslēgts līgums un sastādītas tāmes. Šos dokumentus sastādīja SIA „Būvnākotne". Apmaksa par darbu tika veikta ar pārskaitījumu. Pieteicēja visu nolīgto summu nesamaksāja, jo pietrūka materiālu un darbus līdz galam nepaveica. Uzņēmumā strādāja līdz 12 darbiniekiem, pieteicējas objektā strādāja trīs vai četri darbinieki. Sākumā darbus veica, kā paredzēts tāmē. Nobeiguma stadijā bija paredzēts izbūvēt betona grīdu, bet tā kā objekts atradās purvainā vietā, viņš piedāvāja betona vietā ieklāt bruģakmeni. Jauna tāme netika sastādīta, vienojās mutiski. Neatceras, kuri no darbiniekiem strādāja pieteicējas objektā. SIA „Būvnākotne" bija reģistrēta Būvkomersantu reģistrā. Būvmateriālus pieteicēja veda ar savu transportu.

Novērtējot liecinieka liecības, tiesa secina, ka tās ir vispārīgas un nesniedz priekšstatu par būvniecības darbu izpildes apstākļiem. Turklāt šīs liecības nav saskanīgas ar pieteicējas pārstāvja /pers. C/ VID sniegtajiem paskaidrojumiem. Proti, /pers. C/ neko nav paskaidrojis par pieteicējas transportlīdzekļu izmantošanu materiālu piegādē, savukārt liecinieks apgalvo, ka materiālus piegādāja pieteicēja ar savu transportu. Tāpat /pers. C/ skaidroja, ka darbu vadītāju sauca Igors, bet liecinieks liecināja, ka Aleksandrs, liecinieks noliedza jebkādas tehnikas esību SIA „Būvnākotne" rīcībā, savukārt pieteicējas amatpersona skaidro, ka viņiem bija sava tehnika (blietes, Bobcat).

Novērtējot VID iegūtos pierādījumus un tiesas sēdē sniegtās liecības kopsakarā, tiesa secina, ka VID pamatoti apšaubījis darījumu ar SIA „Būvnākotne" faktisko esību. Tiesa uzskata, ka pieteicējas argumenti par to, ka VID nav veicis pietiekamas darbības, lai noskaidrotu objektīvo patiesību, ir nepamatoti. Administratīvā procesa likumā paredzētais objektīvās izmeklēšanas princips nevar tikt tulkots pārāk plaši. Ņemot vērā, ka VID ir secinājis, ka SIA „Būvnākotne" nav veikusi darbus, tad pierādījumi par pretējo saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta noteikumiem jāiesniedz pieteicējai. Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu VID izdarītos secinājumus, arī ar liecinieka liecībām minētās šaubas nav novērstas. Savukārt apstāklis, ka darījuma partnera amatpersona apstiprina darījuma faktu, pats par sevi neliecina, ka darījums faktiski ir noticis un tieši ar rēķinā norādīto personu. Turklāt, ņemot vērā, ka pieteicējas un darījuma partnera amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, tiesas ieskatā pieteicējai vajadzēja zināt, ka darījuma partnerim nav materiāltehnisko līdzekļu darbu veikšanai un būtu loģiski sagaidīt, ka pieteicēja izrādīs interesi par to, kādā veidā darbi tiks izpildīti.

[13] Darījumi ar SIA „Ekspressija".

Pieteicēja ir veikusi priekšnodokļa atskaitījumus Ls 1837,66 apmērā, pamatojoties uz SIA „Ekspressija" vārdā izrakstīto 2011.gada 8.marta pavadzīmi Nr. EXP-PPR-103 par automašīnas Toyota RAV4 iegādi (*lietas 2.sējuma 149.lapa*).

[13.1] VID attiecībā uz darījumu ar SIA „Ekspressija" konstatējis sekojošo.

Bijusī SIA „Ekspressija" amatpersona /pers. Z/ (pilnvaru termiņš no 2010.gada 5.marta līdz 2011.gada 20.oktobrim) sniedza paskaidrojumu, ka nevar aizpildīt paskaidrojuma veidlapu un atbildēt uz tajā esošiem jautājumiem, jo uzņēmumu ir pārdevusi, pie viņas neatrodas uzņēmuma dokumenti un viņa neatceras, kādi konkrēti darījumi un ar kādiem darījumu partneriem ir notikuši, jo darboties uzņēmumā bija uzdots darbiniekam, viņa bija tikai sabiedrības īpašniece.

Saskaņā ar CSDD datiem SIA „Ekspressija" veikusi pirmreizējo automašīnas reģistrāciju uz /pers. Z/ pilnvaras pamata /pers. M/. CSDD iesniegts rēķins par automašīnas Toyota RAV4 iegādi Vācijā, no kura izriet, ka SIA „Ekspressija" 2011.gada 28.februārī automašīnu iegādājās no *Stantke Marion*, kā pircējs atbilstoši paraksta atšifrējumam rēķinu parakstījis /pers. M/.

/pers. M/ paskaidrojumā VID norādījis, ka 2011.gadā bija SIA „Ekspressija" izpilddirektors un 2011.gada martā sabiedrība pārdeva transportlīdzekli pieteicējai. Automašīnu sameklēja internetā un piedāvāja to pieteicējai. Automašīnu iegādājās Vācijā. Persona, kura tika pilnvarota apskatīt automašīnu, apstiprināja automašīnas iegādi un atdzina to uz Latviju. Šīs personas vārdu un uzvārdu neatceras. Uz Vāciju pa faksu tika nosūtīta aizpildīta rēķina veidlapa ar parakstu. Rēķinu aizpildīja /pers. M/ pieteicējas telpās. Datus par pārdevēju no Vācijas uz pieteicējas ofisu nosūtīja pa faksu.

Vācijas nodokļu administrācija sniedza informāciju, ka *Stantke Marion* nav apstiprinājis informāciju par automašīnas pārdošanu Latvijas uzņēmumam, bet 2011.gada 18.janvārī automašīna tika nodota citai Vācijas personai. Vienlaikus konstatēts, ka pieteicēja tajā pašā dienā par automašīnu ir sastādījusi pavadzīmi un pārdevusi to Daugavpils pašvaldības budžeta Latgales zoodārzam.

[13.2] Tiesas sēdē /pers. M/ liecināja, ka Vācijā bija iegādājies automašīnu Toyota RAV4, kuru SIA „Ekspressija" pārdeva pieteicējai. Automašīna Toyota RAV4 CSDD bija reģistrēta uz SIA „Ekspressija" vārda. Šī automašīna Vācijā tika iegādāta, lai to pārdotu Latvijā. Šo automašīnu bija nolūkojis, tad bija saruna ar /pers. C/, kuram bija interese par šādu automašīnu. Vienojās, ka viņš šo automašīnu Vācijā nopirks, reģistrēs uz savas firmas vārda un tad pārdos pieteicējai. Pats tikai automašīnu Latvijā reģistrēja, uz Vāciju aizsūtīja pilnvaru cilvēkam, kurš uz uzņēmuma vārda šo automašīnu iegādājās un nogādāja Latvijā. Šī cilvēka vārdu neatceras, bet atceras, ka Vācijā to noskatīja un novērtēja Eduards. /pers. C/ bija nosacījums, ka automašīnu pirks no viņa tikai kā no juridiskas personas.

Novērtējot liecinieka liecības kopsakarā ar VID pārbaudē konstatētajiem apstākļiem, tiesai nerodas šaubas, ka ir sastādīti tikai dokumenti un piesaistīta kā starpnieks SIA „Ekspressija", lai pieteicējai rastos tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu. Apstāklis, ka transportlīdzeklis pirmreizēji Latvijā CSDD tika reģistrēts uz pieteicējas darījuma partnera vārda pats par sevi neliecina, ka faktiskais transportlīdzekļa īpašnieks bija SIA „Ekspressija".

[13.3] Tādējādi tiesa konstatē, ka VID pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par apstrīdēto darījumu, jo no pārbaudē konstatētajiem apstākļiem un liecinieka liecībām tiesas sēdē kopumā secināms, ka faktiskā transportlīdzekļa ārzemēs iepircēja bija pieteicēja, ka ir piesaistīts starpnieks, lai pircējs (pieteicēja) iegūtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, kādas piemēro preces iegādei iekšzemē. Proti, lietā konstatēto faktu kopums norāda, ka šī darījuma faktiskā jēga ir bijusi mākslīgas darījumu ķēdes izveidošana nolūkā iegūt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības un ka pieteicēja ir apzinājusies, ka šis darījums ir fiktīvs.

[14] Darījumi ar SIA „Motor Industry".

Pieteicēja ir atskaitījusi priekšnodokli Ls 11 209,72 apmērā, pamatojoties uz SIA „Motor Industry" 2011.gada 8.septembra

priekšapmaksas rēķinu Nr.MOT 000111 un Nr.MOT 000105 un 2011.gada 17.novembra pavadzīmi Nr.MOT 000157 par transportlīdzekļu Iveco 4192, Iveco Magirus 180-25AH un divu MAN TGA 18.430 iegādi (*lietas 2.sējuma 13., 14. un 48.lapa*).

VID pārbaudē par deklarētajiem darījumiem ar SIA „Motor Industry" konstatējis sekojošo.

[14.1] SIA „Motor Industry" amatpersona /pers. P/ (pilnvaru termiņš no 2011.gada 15.marta līdz 2012.gada 5.septembrim) VID sniedza paskaidrojumu, ka sabiedrība automašīnas iegādājās no firmas *Stockman GmbH* Vācijā un pēc tam tās pārdeva pieteicējai, ko apliecina dokumenti (pavadzīmes).

[14.2] Saskaņā ar CSDD datiem automašīna Iveco 4192 un Iveco Magirus 180-25AH Latvijā nebija reģistrēta SIA „Motor Industry" īpašumā, pirmā reģistrācija CSDD veikta uz pieteicējas vārda. Iesniegumā transportlīdzekļa (Iveco 4192) reģistrācijai norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu */pers. AG/,* un pieteicējas 2012.gada 24.janvāra rēķins-uzziņa. Iesniegumā transportlīdzekļa (Iveco Magirus 180-25AH) reģistrācijai norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts ir Vācija, iegādes valsts - Latvija, iesniegti automašīnas reģistrācijas dokumenti Vācijā uz personu *Lampert GmbH* un kā īpašuma tiesību apliecinošs dokuments iesniegts pieteicējas 2011.gada 8.septembra rēķins-uzziņa.

No Vācijas nodokļu administrācijas saņemta informācija, ka */pers. AG/* neveica transportlīdzekļa piegādi Eiropas Savienības teritorijā, ka *Lampert GmbH* automašīnu Iveco Magirus 180-25AH 2011.gada 21.jūlijā pārdeva Vācijas personai *DKM Automobile,* pie kuras automašīna nav atrodama ne pie iegādātajām precēm, ne arī pamatlīdzekļos.

2013.gada 23.maijā pieteicēja uzrādīja *DKM Autohaus* 2011.gada 24.augusta rēķinu bez numura, saskaņā ar kuru *DKM Autohaus* automašīnu Iveco Magirus 180-25AH pārdod SIA „Motor Industry". Taču SIA „Motor Industry" VID nav iesniegusi *DKM Autohaus* rēķinu par automašīnas Iveco Magirus 180-25AH saņemšanu un PVN deklarācijā par 2011.gada 3.ceturksni nedeklarē preču saņemšanu ne no *DKM Autohaus,* ne no *DKM Automobile.*

[14.3] Automašīnas MAN TGA 18.430 (šasijas Nr.WMAH06ZZ16W071739) un MAN TGA 18.430 (šasijas Nr.WMAH06ZZ66W071686) 2011.gada 15.novembrī reģistrētas CSDD SIA „Baumat" īpašumā, iesniegumos transportlīdzekļa reģistrācijai norādīts, ka iepriekšējā reģistrācijas valsts - Francija, iegādes valsts - Vācija, iesniegti dokumenti par automašīnu iegādi Vācijā - kā īpašuma tiesību apliecinoši dokumenti iesniegti *KFZ-HANDEL OTTO LEIDER* 2011.gada 11.novembra rēķini par automašīnu pārdošanu SIA „Baumat", SIA „Baumat" pārstāvja /pers. U/ 2011.gada 15.novembra apliecinājumi par īpašuma tiesību iegūšanu uz transportlīdzekļiem, atļaujas rīkoties ar transportlīdzekļiem ar pagaidu numuriem izdotas /pers. E/.

2011.gada 23.novembrī minētās automašīnas reģistrētas SIA „Motor Industry" īpašumā. CSDD iesniegti 2011.gada 16.novembra pieņemšanas-nodošanas akti, ar kuriem SIA „Baumat" nodod un SIA „Motor Industry" pieņem īpašumā automašīnas, /pers. P/ 2011.gada 23.novembra pilnvaras, kas izdotas /pers. AA/.

2011.gada 28.novembrī minētās automašīnas noņemtas no uzskaites atsavināšanai Latvijā, CSDD iesniegtas SIA „Motor Industry" amatpersonas /pers. P/ 2011.gada 28.novembra pilnvaras bez numura, kas izdotas /pers. V/.

SIA „Motor Industry" vārdā 2011.gada 17.novembrī noformēta pavadzīme par automašīnu MAN TGA 18.430 (šasijas Nr.WMAH06ZZ16W071739 un Nr.WMAH06ZZ66W071686) pārdošanu pieteicējai, kura savukārt 2011.gada 28.novembrī noformēja pavadzīmi par šo automašīnu realizāciju SIA „Alaleks".

CSDD iesniegtas transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības uz SIA „Motor Industry" vārda un pieteicējas 2011.gada 28.novembra rēķini-uzziņas.

Vācijas nodokļu administrācija sniegusi informāciju, ka *KFZ-HANDEL OTTO LEIDER* 2011.gada 11.novembrī piegādāja transportlīdzekļus SIA „Baumat", nogādāšanai Rīgā transportlīdzekļiem tika piešķirti pagaidu numuri, apstiprinājumu sniedza /pers. E/.

Saskaņā ar VID iesniegtajām PVN deklarācijām SIA „Baumat" 2011.gada novembrī nedeklarē preču saņemšanu no Vācijas personas *KFZ-HANDEL OTTO LEIDER.* VID pieprasījumu par šiem apstākļiem SIA „Baumat" atstāja bez ievērības.

2012.gada 5.decembrī SIA „Baumat" bijusī amatpersona /pers. U/ (pilnvaru termiņš no 2011.gada 21.jūlija līdz 2012.gada 16.oktobrim) Finanšu policijas pārvaldei sniedza paskaidrojumu, ka par uzņēmuma amatpersonu kļuva pēc trešo personu lūguma, uzņēmuma saimniecisko darbību neveica un pie viņa neatradās neviens uzņēmuma grāmatvedības dokuments un zīmogs. SIA „Baumat" bija arī citi darba ņēmēji, kurus viņš nezina, bet reāli šie darbinieki SIA „Baumat" nestrādāja, bet tika noformēti kā darba ņēmēji, lai radītu šķietamu priekšstatu par to, ka sabiedrība veic saimniecisko darbību.

/pers. E/ 2013.gada 14.maijā paskaidroja, ka automašīnas MAN TGA 18.430 nopirkt piedāvāja pieteicēja. Personīgi automašīnas no Vācijas uzņēmuma /pers. E/ nesaņēma, bet SIA „Alaleks" automašīnas pieteicēja piegādāja pēc iepriekšēja pasūtījuma. Ar citām personām automašīnu iegādes gaitā nekontaktējās. /pers. E/ nav informācijas, kuras personas nogādāja automašīnas uz Latviju. Saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju /pers. E/ ir SIA „Alaleks" amatpersona.

[14.4] SIA „Motor Industry" amatpersona /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka SIA „Motor Industry" bija darījumi ar SIA „Konsultant" par automašīnu pārdošanu, kas tika nopirktas Vācijā. SIA „Motor Industry" ar pieteicēju bija divi vai trīs darījumi. Katrā darījumā tika pārdota viena automašīna. Tās automašīnas, kas tika pārdotas pieteicējai, laikam bija reģistrētas CSDD, pēc tam pārreģistrētas uz pieteicēju. Tagad īsti neatceras. Zināja, ka pieteicēja nodarbojas ar automašīnu biznesu. Pats meklēja darījumu partnerus. Izdevīgāk bija, ja no darījumu partnera tika pasūtīta konkrēta automašīna. SIA „Motor Industry" ar pieteicēju bija noslēgts pirkšanas-pārdošanas līgums. Kontaktējās ar SIA „Konsultant" vadītāju /pers. C/. Pieteicējai tika pārdotas no ārzemēm atgādātas automašīnas. Sākotnēji automašīnas tika reģistrētas uz SIA „Motor Industry" vārda un tad pārdotas pieteicējai. SIA „Motor Industry" bija arī citi sadarbības partneri, kam tika piegādātas automašīnas, nosaukumus neatceras. SIA „Baķis" ir dzirdēts, laikam arī nodarbojās ar auto biznesu. SIA „Motor Industry", iespējams, piegādāja šim uzņēmumam automašīnas, kādas konkrēti, neatceras. Pazīst /pers. V/, viņam no SIA „Motor Industry" vārda bija uzrakstīta pilnvara, viņš CSDD formēja dokumentus. /pers. T/ neatceras. No Vācijas uz Latviju automašīnas atgādāja fiziskas personas, vārdus un uzvārdus neatceras. Slēdza un parakstīja līgumus darījumos starp SIA „Motor Industry" un pieteicēju. SIA „Baumat" ir dzirdēts, kaut kas saistīts ar automašīnām, varbūt tika pārdota kravas automašīna, konkrēti neatceras. Varbūt SIA „Motor Industry" kādreiz arī piederēja automašīnas MAN TGA. SIA „Alaleks" ir dzirdēts. /pers. E/ ir saistīts ar šo uzņēmumu, iespējams, bija SIA „Alaleks" īpašnieks. Pazīst, jo /pers. E/ arī nodarbojās ar automašīnu tirdzniecību. Neatceras, vai starp SIA „Motor Industry" un SIA „Alaleks" bija darījumi par automašīnu pirkšanu un pārdošanu, varbūt arī bija. Neatceras, vai SIA „Motor Industry" iegādājās automašīnas arī Latvijā. Liecinieks nevarēja atbildēt uz jautājumiem par PVN likmi, ievedot automašīnas no citas Eiropas Savienības valsts un realizējot Latvijā.

Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka ar SIA „Konsultant" darījumi nav bijuši. Strādāja SIA „BV Tehnika" un brauca uz Vāciju pēc automašīnām. Tiešais priekšnieks bija /pers. AB/. Vēlāk strādāja arī SIA „Alaleks". SIA „Baumat" nav strādājis. Parasti no Vācijas piegādāja smagās kravas automašīnas, arī automašīnas MAN. Automašīnas piegādāja /pers. AB/ uzdevumā. SIA „Konsultant" nebija lūgusi piegādāt automašīnas no Vācijas, arī /pers. C/ to nebija lūdzis. Par SIA „Baumat" un SIA „Motor Industry" neko nav dzirdējis un /pers. P/ nepazīst. SIA „Alaleks" strādāja aptuveni divus vai trīs gadus. 2011.gada novembrī strādāja šajā uzņēmumā. Tajā laika periodā automašīnas no Vācijas piegādāja tikai pēc sava tiešā

priekšnieka pavēles. Privātus pasūtījumus neveica. No Vācijas ir piegādājis divas MAN automašīnas. Tas varētu būt 2011.gada novembrī. Ar vienu automašīnu brauca viņš, ar otru šoferis, kura vārdu neatceras. Automašīnas bija jāpiegādā uz stāvvietu Latvijā un jānodod savam priekšniekam. Šīs automašīnas CSDD reģistrācijai nodeva viņš. Neatceras, kāda uzņēmuma vārdā šīs automašīnas uzrādīja. Nezina, kāds sakars šīm automašīnām ir ar SIA „Konsultant" un /pers. C/, jo šīs automašīnas vēlāk strādāja SIA „Alaleks".

Novērtējot liecinieku liecības, tiesa secina, ka tās ir vispārīgas un neapstiprina darījumu faktisko esību. Tiesa konstatē, ka liecinieku liecības tiesas sēdē nav saskanīgas ar minēto personu sniegtajiem paskaidrojumiem VID, kā arī ir savstarpēji pretrunīgas. Tiesa minētajām liecībām nepiešķir ticamību, jo no tām nav gūstama pārliecība par darījumu faktisko esību. Proti, no /pers. P/ liecībām izriet, ka automašīnas, ko pārdeva pieteicējai, SIA „Motor Industry" iegādājās Vācijā, taču minētais neapstiprinās ar Vācijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju, tāpat liecinieks neatceras tās personas, kuras reāli automašīnas atgādāja uz Latviju, kā arī neatceras nevienu citu darījuma partneri, izņemot pieteicēju, neatcerējās arī SIA „Baumat", no kuras atbilstoši lietā iesniegtajai informācijai, saņēma divas automašīnas MAN, kā arī pieļāva iespējamību, ka iespējams ir piederējušas arī automašīnas MAN. Tāpat liecinieks nevarēja atbildēt uz jautājumiem par PVN likmi, ievedot automašīnas no citas Eiropas Savienības valsts un realizējot Latvijā, kas tiesas ieskatā personai, kura nodarbojas ar autotransporta biznesu, būtu jāzina. Tāpat liecināja, ka katrā darījumā tika pārdota viena automašīna, liecināja, ka /pers. E/ pazīst. Savukārt /pers. E/ norādīja, ka /pers. P/ nepazīst, par SIA „Motor Industry" un SIA „Baumat" nav dzirdējis, darījumus ar pieteicēju noliedza, taču liecināja, ka no Vācijas sava priekšnieka uzdevumā (strādāja SIA „BV Tehnika" un SIA „Alaleks") ir atdzinis divas automašīnas MAN, ar kurām vēlāk strādāja SIA „Alaleks".

[14.5] Tiesa konstatē, ka transportlīdzekļi Iveco 4192 un Iveco Magirus 180-25AH Latvijā nebija reģistrētai SIA „Motor Industry" īpašumā, pirmā reģistrācija CSDD veikta uz pieteicējas vārda. Savukārt automašīnas MAN TGA 18.430 pirmreizēji Latvijā CSDD reģistrētas uz SIA „Baumat", tad uz SIA „Motor Industry", tad uz pieteicējas un pēc tam uz jaunā ieguvēja vārda.

Saskaņā ar pieteicējas iesniegtajām pavadzīmēm un priekšapmaksas rēķiniem visi transportlīdzekļi iegādāti no SIA „Motor Industry". Lietā nav gūts apstiprinājums, ka pieteicēja transportlīdzekļus Iveco 4192 un Iveco Magirus 180-25AH ir iegādājusies no deklarētā darījumu partnera, jo lietā nav iesniegti īpašuma tiesību apliecinoši dokumenti, ka SIA „Motor Industry" vai cits uzņēmums būtu iegādājies konkrētos transportlīdzekļus ārvalstīs, kā arī minētos apstākļus neapstiprina Vācijas nodokļu administrācija. Savukārt attiecībā uz automašīnām MAN TGA tiesa norāda, ka apstāklis, ka minētie transportlīdzekļi CSDD bija reģistrēti uz pieteicējas darījumu partnera vārda pats par sevi nepierāda, ka šo transportlīdzekļu faktiskais īpašnieks bija SIA „Motor Industry". Vērā ņemams apstāklis, ka visi transportlīdzekļi ļoti īsā laika periodā ir mainījuši īpašniekus, kas tiesas ieskatā netieši apliecina, ka automašīnas ārzemēs ir iegādātas tieši priekš pieteicējas, ka ir piesaistīti starpnieki, lai pircējs (pieteicēja) iegūtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības. Tā kā lietā iesniegtie dokumenti nepierāda pieteicējas transportlīdzekļu īpašuma tiesību iegūšanu no SIA „Motor Industry", VID pamatoti ierobežoja pieteicējas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par minētajiem darījumiem.

Lietā konstatēto faktu kopums norāda, ka šo darījumu faktiskā jēga ir bijusi iegūt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības un ka pieteicēja ir apzinājusies darījumu fiktivitāti.

[16] Vienlaikus tiesa norāda, ka Ceļu satiksmes likuma 4.[1]panta pirmā daļa noteic, ka transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (transportlīdzekļa virsbūvju, kabīņu vai rāmju, uz kuriem transportlīdzekļa izgatavotājs norāda transportlīdzekļa identifikācijas numuru) tirdzniecība ir šo preču pārdošana, veicot komercdarbību. Minētā panta otrā daļa noteic, ka ar transportlīdzekļu (izņemot tramvaju, trolejbusu un velosipēdu) un to numurēto agregātu tirdzniecību ir tiesības nodarboties komersantam, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir ierīkojis un reģistrējis transportlīdzekļu tirdzniecības vietu. Minētā panta trešā daļa noteic, ka transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (izņemot traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu) tirdzniecības vietu reģistrē Ceļu satiksmes drošības direkcija. Traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu tirdzniecības vietu reģistrē Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Transportlīdzekļu tirdzniecības vietu reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Tādējādi jebkuram komersantam, kas kā saimnieciskās darbības veidu izvēlējies transportlīdzekļu tirdzniecību, ir jāreģistrē transportlīdzekļu tirdzniecības vieta CSDD.

Lietā ir noskaidrots, ka pieteicējas darījumu partneri, kas bija iesaistīti transportlīdzekļu piegādēs pieteicējai, nebija reģistrēti likumā noteiktajā kartībā CSDD kā transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmumi transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmumu reģistrā un nebija saņēmuši atļauju transportlīdzekļu mazumtirdzniecībai. Minētais kopsakarā ar iepriekš konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, kas raksturo transportlīdzekļu iegūšanu un atsavināšanu, norāda uz to, ka ne SIA „Promotion and Production Group", ne SIA „Logist", ne SIA „Ekspressija", ne SIA „Motor Industry" neveica faktisku darbību, bet tika izmantotas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību iegūšanai.

[17] Augstākā tiesa ir atzinusi, ka darījuma noslēgšanas apstākļi (darījuma partnera un priekšmeta izvēle, dokumentu sastādīšana, pušu kontaktēšanās u.tml.) var būt pārbaudes objekts, lai vērtētu preces saņēmēja, slēdzot darījumus, mērķi, lomu un godprātību, tostarp informētību par pārdevēja darbības mērķiem. Šādu apstākļu novērtējums var būt izšķirošs tieši preces saņēmēja tiesību atzīšanā vai ierobežošanā (*sk. 2014.gada 11.februāra sprieduma lietā Nr.SKA- 48/2014 11.punktu*).

Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka VID pārbaudē iegūtā informācija ir pietiekama pieteicējas deklarēto darījumu apšaubīšanai un priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību liegšanai, kā arī lietā iegūtie objektīvie pierādījumi norāda uz to, ka pieteicēja zināja, ka grāmatvedības dokumentos tiek iekļautas ziņas par darījumiem, kuri faktiski nav notikuši. Tiesai nav šaubu par to, ka pieteicējai ir zināšanas un pieredze automašīnu mazumtirdzniecības nozarē, līdz ar to tiesa kritiski vērtē pieteicējas nepieciešamību iesaistīt darījumu veikšanā šajā nozarē nepieredzējušas personas, kas turklāt nav saņēmušas atļauju šādai darbībai, ja vien šo darījumu noslēgšanas patiesais mērķis nav fiskālu priekšrocību iegūšana, ņemot vērā apstākli, ka par Latvijā no ārvalstīm ievestajiem transportlīdzekļiem pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli. Tādējādi lietā konstatēto apstākļu kopums liecina, ka darījumu attaisnojuma dokumenti noformēti formāli. Vērā ņemams arī tas, ka darījumos iesaistītās personas ir sniegušas vispārīgu (arī pretrunīgu) informāciju par transportlīdzekļu piegāžu faktisko norisi. Ja darījumi patiesi ir notikuši, tā dalībniekiem nav grūtību sniegt detalizētu informāciju par darījumu norises apstākļiem, turklāt šādā gadījumā no lietā pārbaudītajiem pierādījumiem izrietošās ziņas būtu savstarpēji saskanīgas. Tiesa secina, ka ir notikusi faktiskajiem darījumiem neatbilstoša dokumentu noformēšana, lai pieteicējai rastos tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par precēm, kas saņemtas no citas apliekamās personas. Tiesa uzskata, ka pieteicēja pati ir iesaistījusies krāpšanās ar PVN darbībās, veicot dokumentu noformēšanu par nenotikušiem darījumiem. Rēķina esība vien neliecina par darījuma faktisko esību, ja lietā esošie pierādījumi norāda uz pretējo. Apstāklis, ka darījumi ir deklarēti, ne apstiprina, ne noliedz darījumu faktisko esību, tikai informē nodokļu administrāciju, ka darījumi ir noformēti (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 11.novembra spriedumu lietā SKA -650*). Arī apstāklis, ka par pieteicējas deklarētajiem darījumiem nav ierosināts kriminālprocess, neapstiprina darījumu faktisko esību.

[18] Augstākā tiesa ir norādījusi, ka gan UIN, gan PVN aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma „Par grāmatvedību" normas, arī 2.pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7.panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona

darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā.

Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats.

Tādēļ nav pamata uz abiem minētajiem nodokļiem veidot atšķirīgu skatījumu gadījumos, ja nodokļu administrācijas konstatētie apstākļi liek apšaubīt darījuma partnera faktisko spēju nodrošināt darījumu. Tādēļ arī uz UIN aprēķinu, nosakot saimnieciskās darbības izmaksās iekļaujamos izdevumus, ir attiecināma tāda pati pieeja, kāda attīstīta Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Proti, ja arī nodokļu administrācijai un pēc tam arī tiesai ir pamats apšaubīt, vai pieteicēja darījumu partneris varēja izpildīt konkrēto darījumu (respektīvi, ka darījums faktiski noticis tieši ar minēto darījumu partneri), ir jānoskaidro, vai nodokļu maksātājs ir iesaistījies (vai arī apzinājies vai tam vajadzēja apzināties, ka tādējādi tas iesaistās) krāpšanā ar nodokļiem. Tiesai, izvērtējot, vai nodokļu maksātājam bija tiesības uzrādīt darījumus saimnieciskās darbības izmaksās, būtu jāpārbauda, vai nodokļu maksātājs ir zinājis (vai tam būtu jāzina), ka darījums ietilpst krāpšanā ar nodokļiem (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 12.jūnijā sprieduma lietā Nr. SKA – 21/2013 19. un 21.punktu*).

Līdz ar to, ja ir konstatējams, ka pieteicējas darījumi, kas noformēti ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry", pēc to ekonomiskās būtības nav notikuši tieši ar minēto rēķinos norādīto sabiedrību un ka pieteicēja zinājusi vai tai vajadzēja zināt, ka tās darījumi ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry" ir saistīti ar PVN sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, tālāk ir izdarāms secinājums, ka VID pamatoti nav atzinis pieteicējas tiesības uz saimnieciskās darbības izdevumiem attiecināt SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry" izrakstītajās pavadzīmēs norādīto darījumu vērtību.

Tā kā lietā netika gūts apstiprinājums pieteicējas deklarēto darījumu ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry" faktiskajai esībai, VID pamatoti samazināja pieteicējas 2011.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās izmaksas par deklarētajiem darījumiem ar SIA „Promotion and Production Group", SIA „Logist", SIA „Būvnākotne", SIA „Ekspressija" un SIA „Motor Industry", attiecīgi par minēto summu palielinot 2011.gada apliekamo ienākumu. Tādējādi VID pamatoti pieteicējai par 2011.gadu papildu nomaksai valsts budžetā aprēķināja UIN Ls 14 428 (20 529 *euro*) apmērā.

[19] Pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikta arī PVN soda nauda Ls 4258,7 un Ls 348,42 (6059,58 *euro* un 495,76 *euro*) un UIN soda nauda Ls 2164,2 (3079,38 *euro)* un PVN nokavējuma nauda Ls 3566,72 (5074,99 *euro)* apmērā. Tiesa atzīst, ka aprēķinātās soda naudas apmērs ir samērīgs un atbilstošs pieteicējas izdarītajam pārkāpumam, tiesa nekonstatē apstākļus pieteicējas atbrīvošanai no soda naudas. Tāpat tiesa atzīst, ka arī nokavējuma naudas aprēķins ir veikts pareizi un atbilstoši tiesību normām.

[20] Apkopojot visus izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots un tiesisks, tāpēc tā atcelšanai nav pamata, savukārt pieteikums noraidāms kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.pantu, 290.panta pirmo daļu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Konsultant" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2014.gada 5.februāra lēmuma Nr.22.7/L3878 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnese Solvita Pujāte